

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

Quim Forn Exconseller d'Interior, condemnat a 10 anys i 6 mesos de presó

“El principal enemic és que s’instal·li entre nosaltres una moral de derrota”

AVIS • “Se’ns condemna per les nostres idees, per fer-ne un escarment i llançar un avís als polítics i a la societat civil” **CLAR** • “Rebutjo i condemno sense matisos les accions violentes” **FERM** • “No demanaré l’indult”

Sánchez alerta que el conflicte va per llarg

Ve a donar suport al CNP i a visitar agents ferits, però continua sense voler parlar amb Quim Torra

Manifestants criden davant del cotxe del president Sánchez en el moment que surt de l'hospital ■ ALEJANDRO GARCÍA / EFE

Els joves s'empoderen

Escridassada al Sant Pau

Boye, investigat a una setmana del judici per l'euroordre

La policia escorcolla la seu de l'ACM i una agència de viatges

tecsolcat.cat

181056-121468Q

Costadescans
Matalasseria · Butaques · Sofàs Confort

Plaça de les Tereses, 34
08302 MATARÓ
www.costadescans.com

Tel. 93 798 53 60
Fax 93 798 25 89
costadescans@costadescans.com

17146-121375Q

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Sánchez

Senyor Sánchez, una pregunta: s'ha adonat que fa uns mesos tenia un problema (Catalunya) i que ara el té multiplicat per deu? Zero en

governabilitat, senyor Sánchez. Dient, vaig a espantar-los, vol dir que ho ignora tot sobre Catalunya, i, com diu Machado, "desprecian cuanto ignoran".

Vostè té un correligionari, Alfonso Guerra, que va activar l'independentisme. Perquè sàpiga, senyor Sánchez, que l'independentisme ha viscut sempre, de vegades latent, de vegades actiu. Doncs el senyor Guerra va pixar-se en el Parlament català i en un referèndum –ho veu, Cayetana, que sí que són possibles, els referèndums?– sobre l'Estatut del 2006. El va retallar i el va acomodar als interessos de l'Estat, passant per alt que un Parlament l'havia votat i que un poble l'havia referendat. Té, senyor Sánchez, un altre correligionari, però molt més astut. Li diré una cosa: els escriptors catalans, als espanyols els fem pena. I diuen: "¡Pero, mujer, si a mi me pasean por todo el mundo!" Doncs quan Felipe González

A hores d'ara tothom demana el cap del president de la Generalitat. Doncs jo en discrepo: està essent valent

jo també em vaig passejar "por todo el mundo", com a escriptora. I ara acaba de declarar que les revoltes es veuen cada setmana a París, amb les armilles grogues. Ja ho he dit: és molt astut.

Quan diuen vostè i els altres "de cuyo nombre no quiero acordarme" que Torra governa només per als seus, els he de posar un zero en democràcia. Saben què és la democràcia? Hi ha diverses ideologies, en un país qualsevol, i la que reuneix més vots governa segons el programa que ha estat més votat. Que Torra governés per a les altres ideologies, seria una traïció als votants. Creu vostè que Trump o Macron governen per a tots? I ara! Governen per a la ideologia predominant. És així com va.

A hores d'ara tothom demana el cap del president de la Generalitat. Doncs jo en discrepo: està essent valent i responent a la immensa majoria dels catalans. O és que tenir majoria al Parlament no significa tenir majoria a la societat?

Sánchez: dimiteixi. No n'està a l'altura.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Serveis mínims i màxims

Divendres, dia de la vaga en protesta per la sentència, vaig sortir a comprar el diari. Aquest, El Punt Avui, no havia sortit però em constava que altres sí, entre ells el que volia llegir. Me n'hauria d'haver abstingut per portar la radicalitat a fons, però deu bategar en mi un esperit d'esquirol. Ara m'espanto. Sabia que el quiosc que me'l serveix cada matí estaria tancat. La quiosquera és batalladora. Vaig anar a un altre. Era obert però li havien portat tan pocs diaris que només li quedaven els més desagradables de Madrid. En un tercer, situat una mica lluny, em vaig abastir. L'excursionista, limitada al centre de la ciutat, no als polígons industrials i les cases de pagès, em va permetre unes observacions. Totes les botigues pertanyents a una franquícia eren obertes. Una altra cosa és que tinguessin a aquella hora clients. Els bars amb activitat havien disposat les taules i cadires de l'exterior en desordre, com si les haguessin tret de mala gana o les haguessin de recollir en qualsevol moment. Els establiments "unifamiliars" es dividien en dos: els que tenien

“El dia de la vaga molts comerços tenien la porta mig oberta, mig tancada

la porta rigorosament abaixada i els que la tenien mig oberta, mig tancada: mig oberta per si veien els uns, mig tancada per si veien els altres. Una botiga tenia un cartell al vidre que deia: "En compliment dels serveis mínims, obrirem al matí i a la tarda ens unirem a la vaga." El botiguer està tan poc habituat a l'abstenció laboral que ignora que els particulars no estan obligats als serveis mínims i que les vagues són matinals. A la tarda, quan ja han passat els del telenotícies, afluïxen. A la tarda, les botigues mig tancades eren obertes del tot i les taules i cadires dels bars oferien la disposició habitual.

Les columnes de la Marxa per la Llibertat que dos dies abans havien sortit de cinc punts del país van confluïr al Cinc d'Oros de Barcelona. La guàrdia urbana local va comptar exactament 525.000 assistents. A mi me'n van semblar més, perquè només la Meridiana, que és una avinguda llarga i ampla es va omplir com les grans ocasions dels Onze de Setembre, però no ho discutirem. Era dia feiner, era la tarda, i moltes botigues havien de ser ateses pels amos i dependents. Un dels oradors va dir de totes maneres que la vaga general havia estat un èxit. La carta de Jordi Cuixart des de la presó va fer estremir. Quanta, quanta injustícia, quants anys, quants motius per manifestar-se i concentrar-se.

Al vespre i a la nit es reproduïxen els aldarulls, les barricades, els incendis de contenidors, la repressió policial. Els fills dels que tanquen i no tanquen la botiga no tenen por i l'han tancada del tot. No aquell dia, sinó aquell i els següents. La clàssica evolució del comerç català es compleix. Mentre els pares fan serveis mínims, ells els fan màxims.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/9srje7>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Sánchez fuig cames ajudeu-me

No sé si vostès han vist el vídeo de la visita d'ahir del president (o hauria de dir candidat?) Pedro Sánchez a l'hospital de Sant Pau de Barcelona. Va haver d'entrar per la porta d'urgències per esquivar les protestes, no va ser rebut ni per la direcció del centre ni per responsables del Departament de Salut i no es va estalviar, a la sortida, una escridassada del personal sanitari i de manifestants que li cridaven "Llibertat, presos polítics!" i "Pocavergonya!". Què va venir a fer ahir Pedro Sánchez? A visitar l'únic antiavalot de la policia espanyola que hi ha ingressat? A fer una visita llampec a la *Delegación del Gobierno* i tornar a marxar al cap de res? Potser sí, que un dia hauríem de parlar sobre què és la malversació de diners públics. Ni visita la resta de ferits –que n'hi ha uns quants–, ni es reuneix amb el president Torra. Aquesta és la manera que té el president espanyol

“Em pensava que per fer segons quins numerets ja teníem l'Arrimadas i la marquesa

(sí, president, encara que sigui en funcions) de resoldre la situació? Fer el buit a Torra parlant per telèfon amb l'alcalde de Manuel Valls i amb Núria Marín? Sánchez no només fuig d'estudi sinó que visita Catalunya (la seva Catalunya, ells que parlen de fractura) i se'n va a corre-cuita i amb la cua entre cames. Era impossible,

ahir, que Pedro Sánchez no sentís els crits que li dedicava el personal de Sant Pau, i els que li dedicava la gent del carrer davant la seva *Delegación*. Fa el sord? Què va venir a fer ahir? Una foto per a la campanya electoral? Com aquella que es fa per Nadal quan el president de torn del govern visita tradicionalment les tropes desplaçades a l'estranger? Això va venir a fer? Es podia haver posat armilla i casc, posats a fer. Jo em pensava que per fer segons quins numerets ja teníem l'Arrimadas, en Rivera i la marquesa Cayetana. Doncs es veu que no. Aquesta és la solució que proposes, Pedro? Deixar-ho tot altra vegada en mans de l'aparell judicial (quina casualitat, no, els escorcolls ahir a can Boye i a l'ACM) i, és clar, del policia? Ni despenjar el telèfon, Pedro? Deixar –i provocar– que el problema es vagi fent cada cop més gran només a canvi d'una foto de campanya?

De reüll

Eva Garcia Pagán

Hora de definir-se

Nedar i guardar la roba és una actitud tan vàlida com qualsevol altra en certs moments de la vida però inacceptable –i covarda– en els que ens toca viure aquests dies, en què no hi ha equidistància que valgui perquè el que està en joc són els valors democràtics. Els sindicats CCOO i UGT, majoritaris a Catalunya com també ho són a l'Estat espanyol, han triat aquesta via, la de no pronunciar-se, al costat de les patronals, i diumenge feien un comunicat conjunt en què demanaven “restablir els espais de convivència i cohesió

El que calen no són eufemismes, sinó posicions clares

social que facilitin un clima idoni pel diàleg i negociació que garanteixi l'estabilitat política, econòmica i social que Catalunya necessita”. Això sabent que sempre hi ha una banda que comunica o no s'hi posa. En aquests dies, el que calen no són eufemismes sinó posicions clares.

Encara que passin factura. I el que s'espera dels sindicats és que es posin al costat del poble i no al costat del diner. No és just que es defineixin més clarament pel que passa al Líban o a Xile que pel que passa a Catalunya. Almenys ahir Camil Ros condemnava enèrgicament la violència i, malgrat que tornava a acceptar diàleg com a solució, no quedava conforme amb una sentència que obliga la seva antiga companya, Dolors Bassa, a estar-se 12 anys a la presó.

Cal que els sindicats siguin clars, estiguin a peu de carrer i no busquin complaure per no dir res. El poble els demana que parlin i cal escoltar-los.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Pedro Sánchez En campanya

La visita llampec a Barcelona del president espanyol en funcions va ser un acte de campanya electoral en tota regla i un menyspreu, un altre, al president de la Generalitat i als centenars de milers de catalans que han sortit al carrer per protestar contra la sentència i contra els abusos policials.

ESCRITORA

Isabel-Clara Simó Novel·la negra

La *sarbatana*, de la col·laboradora d'El Punt Avui, és una de les tres darreres apostes de la col·lecció Crims.cat, de novel·la negra i policíaca de l'editorial Alrevés. *Octubre*, de Teresa Solana, i *Em diuen Fletxa*, de Joan Carles Ventura, són les altres dues novetats de la col·lecció.

PERIODISTA

Agustí Pons Autobiografia

És poeta, narrador, assagista, crític literari, biògraf... però ell es considera periodista abans que res, una persona que és capaç d'explicar el món o d'intentar-ho, com afirma avui en una entrevista. Acaba de presentar *Crònica al marge*, la seva autobiografia en format assagístic.

EDITORIAL

Intolerable immobilisme de Sánchez

La posició del president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, respecte a la greu crisi oberta a Catalunya com a conseqüència de la nefasta sentència del Suprem contra els líders independentistes catalans ha derivat en un intolerable immobilisme digne dels pitjors temps de Mariano Rajoy al capdavant de l'executiu estatal. Rebutjar les peticions de reunió i diàleg del president Quim Torra, fins i tot malgrat visitar ahir Barcelona, i no agafar-li ni el telèfon situa Sánchez en l'antipolítica. I la coartada sobre l'exigència de la condemna de la violència a Torra resulta impresentable si repassem les reiterades compareixences del president per rebutjar els aldarulls. Sánchez ha de tenir present que la petició de diàleg és un clam de totes les institucions catalanes i d'una immensa majoria d'entitats i organitzacions de la societat civil. I que el més responsable seria assegurar-se amb el seu homòleg català per posar les bases d'una solució democràtica a la crisi oberta per la sentència i també al conflicte polític de fons.

Pel que fa al sobiranisme, tots els partits independentistes han de treballar en una resposta unitària a la sentència i a tota la situació que se'n deriva. La gravetat del moment obliga a evitar les actuacions partidistes i deixar al marge l'electoralisme que s'imposa en alguns moments com a conseqüència de la proximitat de les eleccions generals del 10-N, que també irresponsablement Sánchez va forçar. I el conjunt de les institucions catalanes, des de la presidència i el govern de la Generalitat fins al Parlament, passant pels ajuntaments –amb el de Barcelona al capdavant– han de mantenir una lleial coordinació i evitar accions i propostes unilaterals no consensuades que l'únic que fan és afegir confusió entre la ciutadania.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Primera corona
S'ampliarà als 36 municipis metropolitans la inclusió a la zona 1 del transport públic. Els viatgers de divuit localitats pagaran menys pels trajectes.

10
anys

Cas Palau
Batussa judicial per la llibertat de Fèlix Millet. Compareixença pública dels fiscals per raonar el recurs. Molts jutges defensen el magistrat encarregat del cas.

20
anys

Nou govern
Jordi Pujol es proposa crear vicepresidències per a Mas i Duran en el nou govern. El president canviarà més de la meitat dels actuals consellers.

Full de ruta

Miquel Riera

Repressió preventiva

Amesura que passen les hores i els dies i es van coneixent més detalls de les accions desproporcionades, fora de lloc, deshumanitzades, amb trets feixistes i altres qualificatius que millor no expressar, protagonitzades arreu del país de manera majoritària per agents de la Policia Nacional –tot i que els Mossos tampoc s'han quedat curts en alguns moments– creix l'astorament entre la gent, aquí i a l'estranger, i va quedant clar, per si algú no ho tenia, que la resposta policial de l'Estat espanyol no més respon a una lògica repressiva pura i dura per humiliar, vexar i dissuadir l'independentisme. Perquè quedi clar que qui es mogui patirà i serà castigat durant el temps que calgui.

Tot plegat, naturalment, amb l'ajuda de la justícia espanyola, que, esperonada pel ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska –que s'ha encarregat d'advertir que les penes per desordres públics i atemptat a l'autoritat poden arribar fins a sis anys–, col·labora a ulls clucs, amb les excepcions dels jutges honorats de sempre. Res de nou en la deriva autoritària espanyola que aquests dies ha donat al món nous exemples d'abusos policials i judicials. Ho han denunciat abastament els advocats que han assistit als detinguts durant les protestes. D'entrada, la directiva de la Fiscalia General de l'Estat que tots els fiscals demanin presó provisional, una petició que, habitualment, només es fa en casos més greus i no s'aplica gairebé mai en delictes de desordres, danys i atemptat. Quin galdós paper el dels diferents fiscals. Vergonya d'una judicatura que recorda, i molt, les d'altres temps.

La denúncia dels advocats inclou episodis ben rocambolosos, com el dels dos policies declarant encaputxats en un jutjat de Girona aquest diumenge, atestats policials de molt baixa qualitat i proves dubtoses, com les boles de petanca amb el mateix número de sèrie que apareixen en les bosses de detinguts a Barcelona, però en diferents llocs i moments. O les dues femelles de ferro que els nacionals diuen que van trobar (?) a l'estelada que duia a la butxaca un honorat ciutadà nord-americà arrelat al Maresme, al qual acusen de diferents delictes amb la clara intenció d'expulsar-lo als EUA. Vist tot això, queda ben clar que l'Estat és capaç de tot i més. No només de negar-se a un diàleg que li demana mig món. Cuideu-vos i cuideu els vostres.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

L'ànima de la fotografia

Estem força acostumats a la tasca constant i interessant que desenvolupen els centres cívics en diferents àmbits. Un dels més vius i actius són probablement els tallers. Abasten un ventall d'interessos molt extens i ampli que va del cos i expressió a la cuina passant per plàstica, família, relacions personals, horts urbans o bricolatge, entre molts d'altres. I en aquest mostrari destaquen especialment els de fotografia i, dins d'aquesta especialitat, s'ha de parlar del Pati Llimona, que s'ha anat especialitzant en aquesta disciplina i que ofereix un mostrari interessant i ric de cursos de fotografia. Però avui m'agradaria anar més enllà i recomanar-vos els diferents cursos que imparteix Adriana Olsina, una jove però veterana fotògrafa, especialitzada en natura i autora del magnífic llibre *Les veus dels arbres* (Piolet, 2018), juntament amb la biòloga Pepa Tort, on ja demostrava amb escreix que té una mirada especial cap a l'entorn. L'Adriana obvia a consciència les explicacions teòriques sobre la profunditat de camp, la velocitat d'obturació, la re-

solució, els píxels, la refracció de la llum, la temperatura del color i les longituds d'ona de l'espectre cromàtic i va directament al cervell i a l'ànima de la fotografia i del fotògraf. La seva veu veu absoluta, el seu entusiasme desbordant i la seva capacitat per transmetre passió i per aportar intensitat a les seves reflexions fan que les seves classes siguin una barreja de filosofia i de praxi, un insòlit camí que condueix al coneixement de la pròpia sensibilitat. Pas a pas, com qui no vol la cosa, va educant els sentits, fent que les mirades siguin conscients de la seva pròpia capacitat per traspasar fronteres òbvies i anar més enllà de les evidències, penetrant en aquell territori

on l'automatisme après es torna conscient mentre es fa preguntes. Adriana Olsina ensenya a mirar, a veure que un cop superada la fase de sorpresa hi ha una bateria d'interrogants que ens ajuden a entendre la fotografia però, i això encara és més subtil i interessant, a entendre la vida, els motius, els lligams, les motivacions. Ella fa de guia experta en un territori de certeses personals que poden, i de fet no haurien de ser universals, i que no fan altra cosa que desbrossar camins, que obrir clarianes que permeten albirar horitzons inèdits i mons que hi són però que resten per descobrir. I aquesta és precisament una de les seves millors granses, assumir que res no és com es mostra en aparença i que sota l'escorça plàcida de les imatges i també de les coses, hi ha un univers de qüestions vitals que cal analitzar sabent que conèixer-les ens farà més humans, menys automats, més reflexius i, en definitiva, una mica més savis en emocions i sentiments. Si teniu ocasió, busqueu aquest nom: Adriana Olsina... i deixeu-vos seduir sense límits.

“Adriana Olsina...
i deixeu-vos seduir
sense límits

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Pacíficament i tossudament defensant els nostres drets!

■ El meu nom és Albert Dalmau i estic orgullós, molt orgullós, de defensar el dret a la protesta pacífica i que duri el temps que hagi de durar per aconseguir les llibertats que ens van prendre els governants de l'Estat espanyol d'ençà de l'1 d'octubre del 2017. Soc el noi de la fotografia que va sortir a El Punt Avui el dimecres 16 d'octubre a la notícia “La lluita pel dret a la protesta s'inicia ara” i que de genolls, i amb les mans alçades estant, tot protestant per la sentència del Suprem, rebo injustificadament una garrotada dels cossos de seguretat.

No sé si Catalunya vol la independència en el seu conjunt, el que sí que sé, és que no vull viure en un estat on preguntar i votar és delictes penal, on tallar

una carrereta com a acte de protesta sigui perseguit com un acte de terrorisme, on la llibertat d'expressió està constantment amenaçada i on la protesta pacífica és contestada amb violència. No, senyors i senyores del Regne d'Espanya! Espanya com a estat de dret i democràcia està en crisi i només podem sortir-ne, si abans no canvia de direcció, ja que no pot viure més temps en l'engany i la mentida, ja que la realitat s'imposa més tard o més d'hora.

Tinc una discapacitat física des que vaig néixer i de la qual he sortit amb la major resiliència que he pogut i soc obertament homosexual i no percebo viure en una societat on no es respecti la diversitat, la llibertat de la paraula ni la d'opinió. L'Estat espanyol i tots els seus altaveus del règim del 78 (amb especial atenció als mitjans de comunicació) fan de la societat catalana una descripció irreal i irresponsable, que incita a l'odi

per part del nostre estimat poble espanyol.

Ha d'haver-hi la responsabilitat política de capgirar la situació. La ciutadania ha començat el pas per fer-ho! Pels Jordis, per la Tamara, l'Adrià, pels joves d'Altsasu, pels presos i exiliats, pels CDR detinguts i privats de llibertat i per tota aquella altra gent que anhela la llibertat col·lectiva i el respecte a la diversitat i l'estima entre les persones. En el meu imaginari hi ha un dia que tot Catalunya surt al carrer amb el denominador comú d'haver assolit la llibertat fora de les amenaces d'un règim en fallida i corrupte com és el de l'Estat espanyol.

Demano a tota la societat catalana que defensi les llibertats, ja que ens estant privant del dret a l'autodeterminació, manifestació i protesta; en sèssencia, la pèrdua dels drets fonamentals més bàsics.

ALBERT DALMAU BUENO
Arenys de Mar (Maresme)

Orgull d'un poble

■ Em sento orgullosa. Orgullosa del poble català. Orgullosa d'un poble reivindicatiu, unit malgrat les diferències, combatiu però pacífic. Un poble que coneix els seus drets i els seus anhels. Un poble que és capaç d'aconseguir coses com ara les Marxes per la Llibertat. Unes imatges que, siguis del país que siguis, o tinguis la ideologia que tinguis, no et deixen indiferent. Orgullosa d'un poble que ell mateix condemna la violència i surt al carrer a protegir la seva ciutat, tal com vam veure ahir. Un poble que surt al carrer, no amb pals, sinó amb escombres per netejar no només la brutícia, sinó la imatge agressiva que alguns ens intenten atribuir.

Els carrers poden ser sempre nostres; però, com a tal, hem de cuidar allò que és nostre.

MARIA VILAPLANA I SELLARÉS
Molins de Rei (Baix Llobregat)

La frase del dia

“La crisi no ha acabat, però hem de persistir”

Pedro Sánchez, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Tribuna

Xavier Ginesta. Periodista i professor de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya

I ara què?

I ara què? Aquesta és la pregunta que es fa la gent després de la sentència de la “causa especial 3/20907/2017”. Perquè estronca vides, perquè posa en dubte els somnis, perquè ha permès exterioritzar una frustració mai vista. La Catalunya independentista va ignorar la força de l'Estat o, en tot cas, va creure que l'Estat espanyol es comportaria civilitzadament davant d'un problema d'encaix que afecta gairebé el 50% de la població del Principat. I no ha estat així. L'Estat lluita per la seva supervivència.

L'INDEPENDENTISME no pot acceptar les condemnes perquè el judici parteix d'una instrucció amb un gran error de base: suposar que el moviment independentista és violent per naturalesa. El relat de la fiscalia havia de buscar violència allà on no n'hi havia per a justificar una instrucció plena de prejudicis, escrita en condicional. Per això, també, la descarada campanya per a basquitjar la societat catalana poques setmanes abans que es fes pública la sentència, aprofitant que el president Quim Torra s'ha comportat, en més d'una ocasió, com un activista més. L'Estat només podrà combatre l'independentisme i guanyar l'opinió pública si aplica la recepta basca i, per això, la comoditat de Sánchez i Grande-Marlaska a l'hora de gestionar els aldarulls que hi ha hagut a Barcelona.

PERÒ AQUESTA SENTÈNCIA genera un punt de no retorn. Un més, de tots els que els que hi ha hagut des de la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut del 2010. Ara bé, aquesta vegada serà més profund perquè, en el fons, l'independentisme sap definitivament que no hi ha esperança en el marc de l'actual sistema institucional espanyol. O, si n'hi ha, caldrà cercar-la a llarg termini i després de refer el relat aïllant els piròmans que l'han incen-

diat, literalment. El *gobierno* es va rentar les mans i va passar la pilota al poder judicial, va judicialitzar un conflicte polític que només necessitava dosis d'empatia, per part de tots, per a resoldre's. I el poder judicial ha fet la seva feina: agradi o no. Segurament, més enrabiad del compte per la responsabilitat política que li han posat sobre la taula. No obstant això, queda per als anys de la història el tracte *infantiloid* que han tingut els partits d'arrel *mesetaria* (a esquerra i dreta) cap a l'independentisme: queda el “Ja us ho deia jo”, el “Nens porteu-vos bé”, el “Que vindrà el llop”, el flagel·leu-vos condemnant “la violència”. Queda l'acusació indecent de terrorisme que des d'alguns partits van fer als líders polítics independentistes, queden les especulacions i les filtracions intencionades a la premsa, la gestió tàctica de la informació per contaminar l'opinió pública i fer-la creure que vivia en una societat que es tirava els plats pel cap des de fa temps.

TAMBÉ TENIM UN INDEPENDENTISME sense República i, per tant, sense nord. Un independentisme que, més enllà de la ràbia i les respostes mínimament coordinades davant de la sentència, no té líders polítics sòlids que puguin teixir un

“Aquesta sentència genera un punt de no retorn: un més de tots els que hi ha hagut

nou full de ruta, més creïble i calculat. El primer a fer autocrítica va ser Oriol Soler, l'editor que formava part de l'anomenat estat major del procés. Soler va assumir que havien set uns passerells, que no havien calibrat bé el rival, ni els seus aliats. Perquè l'altra lliçó que treu l'independentisme de tot plegat és que la Unió Europea és un club d'estats que no accepta trencaments bruscs de l'*statu quo*, sobretot en el si d'aquells països que li són un puntal i garantia d'estabilitat.

ENS QUEDA UN VOTANT INDEPENDENTISTA que es debat, cada vegada que venen eleccions, entre la unitat, la unitat estratègica o el camp qui pugui. Per dir-ho de manera més polida: una separació enorme entre els interessos dels partits –que han de fer equilibris entre la legítima cerca de l'hegemonia i la solidaritat amb els seus, també, rivals– i els anhels d'una massa de votants –cansats de manifestar-se, però no desmobilitzats– que no poden entendre per què no s'abraça aquella màxima de “la unió fa la força”.

PERÒ, TALMENT COM L'OBERTURA de la caixa dels trons amb l'aplicació de l'article 155, la sentència estableix jurisprudència i una determinada interpretació de com s'han de fer les coses a partir d'ara. El procés ha servit perquè alguns dels supòsits constitucionals que encara quedaven per desplegar o que tenien molt marge d'interpretació es delimitin. Ha servit per encotillar el desplegament autonòmic, per posar negre sobre blanc quin és el poder real de les elits davant del poble. L'aplicació del 155, la sentència i la gestió que l'Estat farà dels detinguts durant els reprova-bles aldarulls conseqüents es consolidaran amb el temps com un papus i una arma de control social. Serviran per recordar que, agradi o no, Roma no paga traïdors.

De set en set

Enric Serra

El poder popular

E stem donant moltes voltes a la qüestió de la violència –que és on l'Estat espanyol vol portar el discurs– quan es

tracta d'un element circumstancial. En el cas dels cossos policials, perquè els és inherent i la llei els ho autoritza. I en el cas dels manifestants, perquè sempre són susceptibles d'infiltracions interessades de les forces uniformades o dels sectors més extremistes.

En canvi, una de les claus més rellevants del que està passant aquests dies és la utilització de les xarxes de comunicació com a instrument mobilitador. L'ocupació de l'aeroport del Prat, l'organització i el desenvolupament de les Marxes per la Llibertat, l'execució dels talls de vies i de carreteres, la convocatòria de concentracions puntuals i de manifestacions arreu del país no haurien estat possibles sense plataformes com ara les del Tsunami Democràtic, Pícnics per la República o els CDR Catalunya, per esmentar només les més rellevants. Molts seguidors, horitzontalitat orgànica i celeritat d'acció són factors que permeten una multiplicat i una simultaneïtat d'acció que les fan imprevisibles, eficaces i desconcertants.

El ministre Grande-Marlaska prova d'inutilitzar-les, però erra el diagnòstic: al darrere d'aquestes mobilitzacions no hi ha caps, no hi ha institucions, no hi ha partits. Hi ha la capacitat d'autoorganització d'una ciutadania que està farta de l'*statu quo*: de la dominació espanyola, de la gestió de la crisi política i econòmica i de les tàctiques electoralistes. I ara, a la vista de les eleccions a les Corts espanyoles del 10-N i de la previsible crisi de govern a la Generalitat, ningú no hauria de menystenir el poder d'aquesta nova forma de mobilització que ha vingut per quedar-se.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Visita de Pedro Sánchez als policies ferits

El president del govern de l'Estat continua menystenint Torra i la Generalitat

Els joves, els protagonistes de la protesta més activa

Van créixer amb l'1-O a la retina i també fan aflorar ara altres problemàtiques

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Primera setmana, punt i seguit

NO PARA Set dies després de la condemna als presos polítics, la indignació i la mobilització al carrer no disminueixen **ACTITUD** Els socis de l'executiu català acosten posicions, i Sánchez, escridassat a Barcelona, continua menystenint Torra

D. Brugué
BARCELONA

Una setmana després de la sentència que condemna a un centenar d'anys de presó els líders i polítics independentistes, les protestes arreu del país es continuen succeint. La indignació ha fet que el carrer no s'aturi, i els actes organitzats per les entitats sobiranistes, juntament amb grups independentistes com Tsunami Democràtic, els CDR i Pínic per la República, continuen congregant milers de persones, sobretot jovent que considera que la *revolució dels somriures* no ha servit per a gaire res. Per això, cada dia s'han fet accions reivindicatives, com la festa del globus d'ahir davant la seu del Departament d'Interior. Tot plegat ha donat pas a un nou tipus de protesta, que algunes desenes de persones han convertit en aldarulls, i que ha provocat un canvi de paradigma en les concentracions. I una resposta policial desmesurada.

Tot plegat, en un clima polític preelectoral i enarrit. Ahir, Catalunya es tornava a convertir en punt de desembarcament dels

Europa no parlarà de Catalunya

El Parlament Europeu es nega a tornar a parlar sobre la qüestió catalana. L'escàndol de l'1-O va agafar l'eurocambra per sorpresa i els partits espanyols integrats a les dues grans famílies polítiques europees no van poder impedir un debat, això sí, molt controlat. Dos anys després, el PSOE, el PP i Ciutadans han après la lliçó i neutralitzen qualsevol intent de discutir la crisi catalana. Amb 299 vots en contra, 118 a favor i 21 absències, la proposta dels Verds/ALE i l'Esquerra Unitària no va prosperar a l'inici del ple a Estrasburg. El colíder

dels ecologistes Philippe Lamberts va reivindicar la necessitat d'un "debat serè" i "calmat" que ajudi a "trobar una solució política", però el cap de la delegació socialista, Javier Moreno, va replicar que l'Estat espanyol és "una democràcia moderna" i que no calia cap debat. Tanmateix, inquiets per les veus dissidents dins del grup socialdemòcrata europeu, el PSOE va enviar un missatge abans de la votació per reclamar als seus companys que els contactessin "abans d'adoptar cap posició política" sobre Catalunya. ■ N.S.

líders estatals, que, amb l'excusa dels aldarulls i de fer un seguiment dels esdeveniments, engegaven —de sotamà— la seva particular precampanya amb vista al 10-N. Si aquests dies han passat pel país des d'Albert Rivera fins a Fernando Grande-Marlaska, ahir apareixien Pablo Casado, Íñigo Errejón i Pedro Sánchez, que era escridassat dins de l'hospital de Sant Pau en visitar l'agent en estat greu i passar de llarg en el cas de la

resta de ferits ingressats al mateix centre. Tot i els intents i les gestions que ha fet el president català, Quim Torra, per reunir-se amb el seu homòleg espanyol, ell tornava a fer-li el buit. Ni trucades ni reunió en un moment de màxima tensió. El president espanyol preferia donar les gràcies als policies espanyols i desentendre's de qualsevol col·laboració amb el govern català tot i les reiterades crides al diàleg que es fan des de Madrid. La com-

petència per esgarrapar vots a Ciutadans va fer, de nou, que el cap de llista del PSOE optés per menystenir Torra, tot i mantenir un fil obert amb ERC. La relació entre Torra i Sánchez es va limitar ahir a un intercanvi de cartes plenes de retrets mutus i amb l'enèsima petició a l'executiu català que condemni la violència, tot i ja haver-ho fet de totes les maneres possibles.

Mentrestant, la política catalana continua sense trobar un aglutinador comú. El Parlament celebrarà demà i demà passat sessió ordinària i en l'ordre del dia no hi ha cap punt que serveixi de resposta al govern a la sentència condemnatòria. Aquesta falta d'entesa entre els socis de govern es va fer especialment visible en el darrer ple, en què Torra va sorprendre tothom i, en vista de la falta d'acord amb els republicans, es va destapar amb l'anunci d'un futur nou referèndum. Una consulta independentista de la qual ningú sabia res i que ahir març, Oriol Junqueras, matisava en una entrevista des de la presó en el sentit que es fa-

Joves asseguts ahir davant la delegació del govern i, al costat, Cunillera, Sánchez i Grande-Marlaska, sortint de la comissaria de Via Laietana. A sota, obres de reposició a la plaça Urquinaona ■ EFE / JORDI PANYELLA

rà, però quan toqui i no pas a curt termini. Una mostra més que al Parlament cadascú va a la seva va ser la trobada entre el president de la cambra, Roger Torrent, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, que va plantar el president de la Generalitat i els alcaldes de les altres tres capitals de demarcació en la compareixença conjunta que van fer. Ahir, però, JxCat i ERC es van donar una treva i van acordar aturar els retrets mutus per denunciar una operació d'estat

Aldarulls nocturns

A banda de les picabaralles polítiques, però, el gran punt calent d'aquesta primera setmana han estat els enfrontaments entre manifestants i cossos policials. D'activitat reivindicativa, n'hi ha hagut a dojo, la gran majoria de ma-

nera pacífica i ordenada, com sempre ha fet el moviment independentista. La confluència a Barcelona, divendres, de les marxes per la llibertat que havien sortit de diversos punts de Catalunya en va ser el colofó. Justament, mantenir el clima pacífic és la prioritat que reclama la societat civil catalana. Però les nits han estat especialment complicades per l'acció de grupuscles que han provocat desperfectes i danys, i que han justificat d'aquesta manera el relat de la violència que l'unionisme intenta associar amb l'independentisme. El vandalisme ha estat especialment virulent a Via Laietana i a la plaça Urquinaona, i ha provocat centenars de ferits, alguns dels quals en estat greu, i pèrdua de visió en quatre casos. En una setmana s'han detin-

L'APUNT President de tots

Jordi Alemany

Pedro Sánchez, amb una visita de poques hores a Catalunya, va tirar per terra les exigències que fa al president de la Generalitat, Quim Torra, per assegurar a dialogar amb ell. Li demana que condemni de manera taxativa i inequívoca totes les conductes violentes que s'han produït—cosa que ja ha fet Torra diverses vegades— quan a ell no li he sentit fer-ho amb els excessos

policials, o almenys no ha dit que s'investigaran. I només visita un ferit de la policia i "dona l'esquena i ignora més de la meitat de la població catalana", paraules que fa servir ell en els retrets a Torra. Té molt clar que una gran part (hauríem de tornar-nos a comptar?) no són espanyols, perquè no actua com "el president de tots els espanyols". Un pas més.

prohibició del Parlament de Catalunya de fer ús de pilotes de goma, els cossos policials estatals n'han llançat cada nit i també han fet ús d'altres elements de dispersió, com gasos lacrimògens. També s'han criticat els mètodes de dispersió, amb violència no justificada. L'actuació dels Mossos ha posat en el punt de mira el conseller d'Interior, Miquel Buch, i han estat moltes les veus que n'han demanat la dimissió. De tota manera, el dispositiu policial ha anat experimentant variacions. Si els primers dies la presència policial era constant i nombrosa, durant el cap de setmana ha estat menys visible i s'ha constatat que el desplegament de furgons condiciona la resposta dels qui entenen la seva presència com una provocació.

Mentrestant, els poders fàctics de l'Estat continuen actuant amb la intenció de tallar de soca-rel l'independentisme. Ahir s'ordenava l'escorcoll del despatx i el domicili de Gonzalo Boye, l'advocat de Carles Puigdemont, per presumpte blanqueig. També s'escorcollava l'Associació Catalana de Municipis (ACM), per presumpta malversació en el temps en què Buch presidia l'associació municipalista, i l'agència de viatges Alemany de Vic, que programava viatges per a entitats sobiranistes. ■

gut 194 persones: 154 els Mossos d'Esquadra, 32 el cos de la Policia Nacional i 8 la Guàrdia Urbana. D'aquests detinguts, gairebé un de cada tres —28

independentistes i 2 altres— ha acabat empresonat sense fiança, i el perfil és gent jove, d'entre 18 i 25 anys. Contenidors cremats, barricades, pillatge

en botigues i llançament d'objectes han estat el pa de cada dia en els enfrontaments a Barcelona, sobretot nocturns, que han causat nombrosos danys a

la ciutat, si bé ja s'estan intentant reparar. En diversos punts de l'Estat s'han fet manifestacions de suport als condemnats per l'1-O i s'ha posat en dubte

el dispositiu dels cossos de seguretat. També n'hi ha hagut a l'estranger.

L'actuació policial ha estat la gran qüestionada aquesta setmana. Tot i la

8293437-1216211L

finques
Pous

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols **vendre** el teu immoble
en les **millors condicions** .

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Disposem d'una àmplia cartera de clients interessats en comprar a Mataró i al Maresme

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat · tel. 93 790 39 45

Ei propietari!

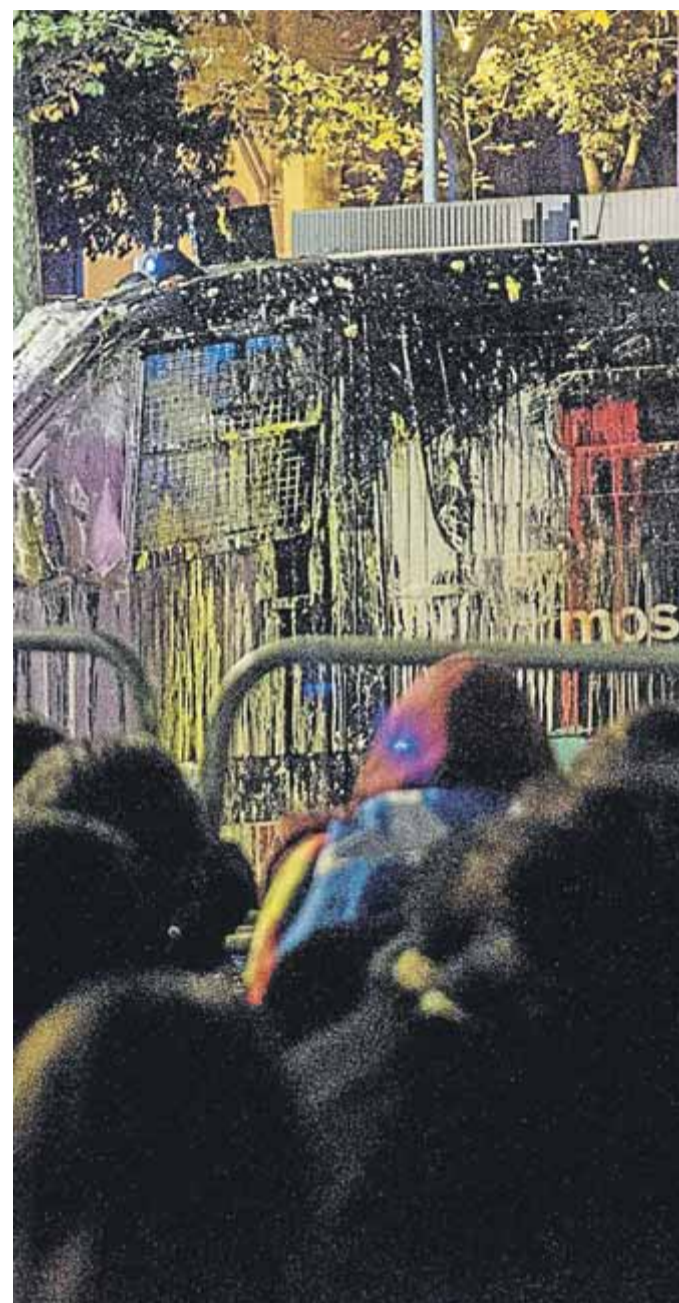
No perdis el temps,

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A l'esquerra i al mig, la "festa dels globus", dels CDR. A la dreta, un detall de la manifestació a la delegació del govern

■ JOSEP LOSADA / EFE

Les protestes omplenen els carrers d'actes imaginatius

■ Els CDR organitzen diverses accions reivindicatives a Barcelona coincidint amb la visita de Pedro Sánchez a la capital catalana ■ Els manifestants llancen globus de pintura a la seu d'Interior i es concentren a la delegació del govern

X. Aguilar / R. Garcia
BARCELONA

Els catalans van tornar a sortir ahir al carrer per expressar, per vuitè dia consecutiu, la indignació per la sentència contra els presos polítics i les seves conseqüències: la brutalitat policial que l'ha seguit i els nous empresonaments. Les xarxes socials van ser, de nou, l'instrument de mobilització: Twitter i Telegram, aquesta aplicació que s'ha fet popular en pocs dies.

Les primeres cites del dia, a Barcelona, estaven

orientades a amargar al president del govern espanyol, Pedro Sánchez, la seva visita llampec a la capital catalana. A la Via Laietana, seu de la prefectura de la policia; a l'hospital de Sant Pau, i a la delegació del govern espanyol a Catalunya, on milers de persones van participar en la seguda convocada per Tsunami Democràtic.

Tot i que Sánchez no s'hi va presentar, els manifestants van omplir la confluència entre els carrers de Mallorca i Roger de Llúria amb cartells amb el lema *Spain: sit and talk*

(‘Espanya: seu i parla’, en anglès), tal com havien demanat els organitzadors, que buscaven que la imatge fes “la volta al món”. L’acte, vigilat de prop per la policia, que va acordonar la zona, va transcórrer sense incidents.

La sorpresa de la tarda, però, convocada pels CDR, era més imaginativa. Es tractava d’una “festa de globus”, en què es demanava que els assistents anessin al davant de la seu del Departament d’Interior proveïts de globus i pintura. Els Mossos d’Esquadra hi van reaccionar

de seguida i, molt abans que comencés la “festa”, ja havien blindat l’edifici amb tanques, i els camions de l’Ajuntament de Barcelona ruixaven les parets i el terra amb aigua. Les furgonetes policials tenien els vidres protegits amb plàstic. A pocs metres, periodistes d’arreu del món miraven d’endevinar quin seria el millor angle per captar el festival i no sortir-ne gaire esquitxats. Uns quants duïen posats impermeables.

A la plaça de Tetuan, un home folrava amb plàstic els vidres d’un local de llo-

guer pel que pogués passar. “He vingut expressament a fer-ho”, explicava. A l’altra banda de la vorera, una desena llarga de membres dels Sanitaris per la República, abillats amb uniforme groc, es preparaven per si el festival de colors despertava la ira de la policia i havien d’actuar. Aliè a tot això, un ciclista passejava dos turistes en un d’aquells vehicles amb pedals amb un conductor i dos passatgers al darrere, pel carril bici, enmig dels manifestants.

L’acció dels CDR va començar amb uns pocs cen-

tenars de persones fent volar globus de colors al carrer entre crits de suport als presos polítics i amb la demanda de dimissió del conseller d’Interior, Miquel Buch. El passeig de Sant Joan es va anar omplint fins a arribar a uns pocs milers de persones, i aleshores va començar el llançament de globus plens de pintura contra les furgonetes dels Mossos, que no van intervenir.

La pluja de pintura va deixar un vehicle dels Mossos guarnit com si fos un quadre de Miró. No hi va haver desperfectes. Els

globus aterraven al xassís del vehicle sense fer cap trencadissa davant els càmeres de televisió i els fotògrafs, que agraiïen accions com aquelles i l'actitud, aquest cop sí, assenyada de la policia.

El moment més celebrat, però, va ser quan un nombrós grup de manifestants va ensenyar el cul a la policia, que, deien, "no es mereix l'escut que porta a l'uniforme", el de les quatre barres. Aquesta acció va tenir lloc un cop molts dels assistents havien segut a terra i poc abans que els CDR donessin per desconvocada la protesta.

Els manifestants, sense rastre dels aldarulls de dies anteriors, es van dispersar pels carrers de l'Eixample. Diversos actes de protesta van confluïr als carrers, i van aprofitar per tallar-ne uns quants: Aragó, passeig de Sant Joan... Bona part dels manifestants van decidir fer cap a la delegació del govern espanyol. Els Mossos van bloquejar-ne l'accés i molts van fer una seguda a

Les xifres

2.700

persones es van aplegar en la protesta d'ahir davant la seu del Departament d'Interior, a Barcelona.

1.000

manifestants es van concentrar a Tarragona per anar fins al centre penitenciari de Mas d'Enric.

la cruïlla entre el carrer de València i Roger de Llúria.

Al nord de la ciutat, l'avinguda Meridiana era tallada, per enèsima vegada, a la confluència amb el passeig de Fabra i Puig. Fora dels carrers, al ciberespai, s'hi lliurava la batalla pel favor de l'opinió pública internacional. En pocs minuts, l'etiqueta #Spain-SitAndTalk s'enfilava fins al número u del rànquing de *trending topics* mundial, per sobre de #BelovedHanbinDay, amb referència a una estrella de *K-pop*, i del contingut sobre la situació a Xile.

Les xarxes socials es comencen a omplir aquests dies d'articles de diversos mitjans de la premsa in-

ternacional crítics amb la deriva autoritària de l'Estat espanyol i amb la negativa del president del govern en funcions a iniciar un diàleg amb el govern català per mirar de resoldre el conflicte. L'enèsim no de Sánchez a una trobada amb el president de la Generalitat, Quim Torra, aprofitant que es desplaçava a Barcelona, va servir de complement ideal per fer circular a internet la crida a l'Estat a seure i parlar.

Tot i que bona part dels focus de la tardor catalana estan posats a la capital, a la resta del país les mobilitzacions tampoc no es van aturar. Un miler de persones es van

concentrar al vespre davant les portes del centre penitenciari de Mas d'Enric, al Catllar (Tarragonès), per exigir la llibertat de Laura Solé i Joan Tortosa, els dos detinguts dijous per la policia espanyola a Tarragona, que estan en presó provisional. L'acció es va iniciar al Campus Catalunya de la Universitat Rovira i Virgili (URV), on els participants es van trobar per anar a peu o en vehicle a la presó. De manera excepcional, es van trobar les portes del centre tancades. Desenes de manifestants van decidir quedar-s'hi en senyal de protesta.

Durant tot el dia hi va haver diversos talls intermitents de carreteres i accions per col·lapsar el trànsit, com la marxa lenta que es va fer a Girona. A Lleida, un grup de manifestants va tallar la carretera N-240 en els dos sentits de la marxa com a mostra de rebuig per l'acte que la formació d'ultradreta Vox tenia previst fer a la ciutat. ■

Assistència jurídica i psicològica

L'Assemblea Nacional Catalana ha posat en marxa un servei d'assistència psicològica per als afectats per la repressió. El servei està pensat per a les persones que hagin viscut una situació traumàtica i que, hores després, necessitin atenció psicològica. Més enllà de les víctimes directes, el servei també està pensat per a les persones que tinguin familiars detinguts, retinguts o empresonats i requereixin el servei. Per fer-ne ús, cal contactar amb l'extensió 1036 del telèfon 93 347 1714. En la trucada inicial es fa una primera atenció i valoració per identificar l'estat del sol·licitant. A partir d'aquí, un professional es posa en contacte amb l'afectat, hi parla i comparteix recursos per afrontar la situació emocional en què es troba. Si amb aquestes eines no en té prou, se li ofereix la possibilitat de dur a terme una atenció personalitzada, cara a cara. El servei s'ofereix gràcies al compromís i la voluntarietat

de professionals de la sectorial de Psicòlegs per la Independència i està pensat en format d'acollida, no pas de teràpia. Això vol dir que s'ofereixen dues sessions gratuïtes i, un cop transcorregudes, si el pacient continua requerint atenció personalitzada, es derivarà cap a una teràpia.

En paral·lel, l'ANC ha activat un servei de recollida d'imatges en què es vulnerin drets bàsics dels ciutadans, com les càrregues policials, cops antireglamentaris i vexacions per contribuir a la defensa de les víctimes de la repressió. Així es pretén aportar informació addicional als serveis jurídics dels represaliats, especialment aquells que han estat víctimes de violència policial i judicial aquests darrers dies. El material audiovisual s'ha d'enviar, preferentment mitjançant un enllaç de descàrrega, a l'adreça electrònica testimonivisual@assemblea.cat, especificant-hi el lloc, el dia i l'hora dels fets i una informació de contacte.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Moncloa menysté Torra i manté un fil obert amb Aragonès

■ Sánchez visita Barcelona d'esquena del president de la Generalitat, que torna a intentar infructuosament reunir-s'hi ■ Calvo considera el vicepresident un "interlocutor vàlid" ■ El dirigent d'ERC li va demanar diàleg, seure i negociar

Emili Bella
BARCELONA

Pedro Sánchez va visitar fugaçment ahir Barcelona d'esquena de la primera autoritat del país, Quim Torra, a qui va tornar a menystenir obviant les seves trucades que cercaven reunir-s'hi aprofitant que el president espanyol era a Catalunya. Paral·lelament, per afegir zitzània entre els socis i intentar pronunciar la divisió, La Moncloa va fer públic que la setmana passada la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, i el seu homòleg català, Pere Aragonès, sí que es van intercanviar missatges, diverses vegades.

Fonts pròximes al dirigent d'ERC van remarcar que la interlocució va ser "mínima" i que Aragonès li va traslladar que cal dialogar, seure i negociar, res que no fes amb altres dirigents polítics espanyols com el líder de Podem, Pablo Iglesias, i els agents econòmics i socials del país, i igual que ha fet el conjunt del govern des del primer dia. "Sit and talk", resumien les fonts, el mateix lema que Tsunami Democràtic va demanar ahir d'emprar per rebre Sánchez a la capital.

Calvo sí que parla amb Aragonès perquè el considera un "interlocutor vàlid", venint a dir que Torra

La direcció del Sant Pau es nega a rebre Sánchez

L'equip directiu de l'hospital de Sant Pau no va anar a rebre Pedro Sánchez ahir durant la visita del president espanyol al centre perquè des del primer moment Sánchez va dir que només hi anava a veure un sol ferit, que és policia nacional. A Sant Pau hi ha un total de sis ferits, tres dels quals han perdut un ull. La plantada era una decisió consensuada amb la conselleria de Salut. Com que només visitava una persona, la direcció de l'hospital va tractar la irrupció de Sánchez, que havien sabut a primera hora amb una trucada, com una vi-

sita privada, fet que va indignar l'equip de protocol del president. Només el va acompanyar la directora de comunicació del centre. La consellera Alba Vergés va denunciar que Sánchez només anés a veure "els seus" ferits i ERC ho va qualificar d'"indecent". "El nostre sistema i els nostres professionals no discriminen", li va recordar Vergés. De fet, no és que Sánchez no visités la resta de ferits, és que ni tan sols es va interessar per ells. Alguns dels ingressats estaven indignats. A més, el cap de govern va bloquejar amb diversos ve-

hicles la zona d'accés a urgències. A la sortida no va poder evitar una forta escridassada de treballadors del centre. Sánchez també va acudir a l'hospital Sagrat Cor, igualment per veure dos policies espanyols. Personal sanitari assegurava que els havien donat l'alta però que quan anaven a marxar els van traslladar a una planta privada per esperar la visita de Sánchez, i que a un d'ells li havien col·locat un apòsit petit al front però que per la presència de càmeres n'hi van posar un altre d'ostensiblement més gran.

no ho és, fet que va suscitar la indignació del president exiliat, Carles Puigdemont, que va piular: "Els interlocutors vàlids els decideixen els ciutadans i els parlaments. És un escàndol que un govern no reconegui el president escollit per un Parlament democràtic. Ara el PSOE expedeix carnets d'interlocutor vàlid?"

Amb converses o sense converses entre vicepresidents, el cas és que Sánchez no cedeix. Va per llarg. El president espanyol va respondre finalment a primera hora la darrera carta de Torra per enumerar-li les tres obligacions de tot responsable

públic: "Condemnar la violència de forma rotunda; emparar les forces de seguretat que la combaten, i evitar la discòrdia civil."

El president li va respondre al cap de poca estona que aprofitant que s'havia assabentat, a través dels mitjans de comunicació, de la seva visita a Catalunya, es posava a disposició per tenir una reunió ahir mateix i ja li anunciava que es tornaria a posar en contacte amb ell telefònicament per reiterar l'oferta d'un diàleg sense condicions.

Aleshores l'equip del president va trucar al cap de gabinet de Sánchez, Iván Redondo, però no s'hi

va posar. Tot seguit li va enviar un missatge, però ni el va respondre. També ho va intentar la secretaria del president, igualment de forma infructuosa. I Sánchez se'n va tornar a Madrid.

Durant la breu estada a Catalunya va visitar la prefectura de la policia espanyola a la Via Laietana, acompanyat del ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, i de la seva delegada a Catalunya, Teresa Cunillera, i es va reunir amb la cúpula del cos. El líder del PSOE -i candidat a les eleccions del 10-N- va lloar la policia espanyola com a "exemple de professionalitat i de vo-

cació de servei públic" i va fer una crida a "garantir la moderació que representen" els cossos policials per "assegurar la convivència". Cap menció a cap abús policial.

A la sortida va sentir alguns crits de "llibertat presos polítics", però res comparat amb l'escridassada que va rebre a l'hospital de Sant Pau, on va anar a visitar exclusivament un policia ferit.

Sánchez utilitza Colau

D'altra banda, Sánchez també va utilitzar l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, per mirar de minar la presidència de la Generalitat, amb una trucada a

primera hora. La líder dels comuns li va observar que "s'ha d'agafar el telèfon" per parlar fins i tot a partir del desacord. "Pots agafar-lo per criticar i discrepar", va constatar a Catalunya Ràdio. "Acabo de conversar amb l'alcaldessa Colau per traslladar tot el nostre suport i solidaritat a la ciutadania", va piular més tard Sánchez.

D'altra banda, tres dels presos polítics condemnats van oferir ahir entrevistes. L'exvicepresident de la Generalitat Oriol Junqueras, que compleix 13 anys de presó, va qualificar a TV3 les institucions estatals i els seus portaveus de "piròmans" que

Les frases

“Ha de condemnar la violència de forma rotunda, emparar les forces de seguretat que la combaten i evitar la discòrdia civil”

FRAGMENT DE LA CARTA DE PEDRO SÁNCHEZ A QUIM TORRA

“Aquest cap de setmana li he telefonat dues vegades i no s'hi ha volgut posar. Trobo que no és un bon signe de voluntat de diàleg”

FRAGMENT DE LA CARTA DE QUIM TORRA A PEDRO SÁNCHEZ

“[A Pedro Sánchez] Pots agafar el telèfon per criticar-lo, però s'ha d'agafar el telèfon”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

“És un escàndol que un govern no reconegui el president elegit per un parlament”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

“No hi ha més sord que qui no vol escoltar. Que Pedro Sánchez s'assegui i dialogui”

Miquel Buch
CONSELLER D'INTERIOR

“Només ha vingut a veure els seus. Que no es preocupi dels seus, que aquí atenem tothom”

Alba Vergés
CONSELLERA DE SALUT

Professionals de l'hospital de Sant Pau van escridassar Pedro Sánchez ■ EFE / A. GARCÍA

JxCat i ERC aturen els retrets i denuncien una operació d'estat

■ Acusen d'electoralisme Sánchez perquè va anar a veure sols els seus ■ Esperen consensuar una resposta al Parlament

Pedro Sánchez i Teresa Cunillera surten de la prefectura de la policia espanyola ■ EFE

han contribuït a escalar el conflicte polític. El també president d'ERC va instar l'Estat a seure d'una vegada a la taula de negociació. "Tothom sap que s'acabarà amb urnes", va predir. En aquest sentit, i en resposta a la proposta de Torra d'exercir el dret a l'autodeterminació abans que acabi la legislatura, Junqueras va demanar "fer-ho bé, amb plenitud i amb capacitat d'implementar el resultat", a diferència del 2017. "Ho farem tan aviat com estiguem en condicions, quan sigui possible", va subratllar. Sobre la manca d'una resposta institucional a la sentència, va admetre que

hi ha "diferents visions estratègiques" que l'han dificultat, però creu que "acabarà arribant".

A la mateixa televisió, l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, que desconeixia la proposta que llançaria Torra en la seva compareixença al Parlament, va avisar que l'Estat "surt reforçat" si l'independentisme "es confon amb la violència", i va apostar per combinar mobilització social i acció institucional per mantenir les institucions i preservar-les del 155, continuar projectant a l'exterior el conflicte, buscar vies que ajudin a la solució i cercar una àmplia unitat sobiranista a partir

de la demanda de drets i llibertats, amnistia i referèndum. Sánchez ha estat condemnat a nou anys de presó per sedició.

I l'expresidenta del Parlament i de l'ANC, Carme Forcadell, empresonada a Mas d'Enric, va explicar a Catalunya Ràdio que quan li van notificar la pena, d'onze anys i mig, va pensar que el judici "no havia servit per a res" i que "no feia falta": "Jo no soc culpable de ser presidenta del Parlament, sinó d'haver muntat les manifestacions independentistes dels anys 2012, 2013 i 2014, per haver posat davant del mirall el creixement de l'independentisme." ■

Jordi Alemany
BARCELONA

Ahir tocava fer pinya o, almenys, simular-ho, després de dies de retrets entre JxCat i ERC davant la incapacitat de donar una resposta conjunta a la sentència i a les mobilitzacions posteriors als carrers de Catalunya. I és que les dues formacions del govern van coincidir ahir a l'hora de posar en relleu el que consideren "una operació d'estat per intentar eliminar l'independentisme", en boca de la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, o d'una nova "ràtzia contra l'independentisme i el municipalisme", segons paraules de la candidata de JxCat al Congrés, Laura Borràs.

Aquesta coincidència en el discurs la va propiciar no només la visita llampec d'ahir de Pedro Sánchez a la prefectura de la policia espanyola i a un

agent ferit, juntament amb el refús de reunir-se i de parlar per telèfon amb el president de la Generalitat, Quim Torra, mentre que sí que ho feia amb Ada Colau, sinó també el fet que ahir la policia nacional va escorcollar la seu de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i les d'una agència de viatges a Vic per investigar un presumpte delictes de malversació i que l'Audiència Nacional va ordenar l'escorcoll del domicili i el despatx de l'advocat de Carles Puigdemont, Gonzalo Boye, en una operació que relacionen amb el blanqueig de capitals.

Com era d'esperar, la visita de Sánchez a només un policia i les trucades selectives van provocar que Borràs l'acusés de fer "electoralisme" i de discriminar i "mantenir el menysteniment que els governs han fet amb Catalunya els darrers deu anys",

mentre que Vilalta ho va qualificar d'"indecent" perquè va anar visitar només "els seus ferits".

Les dues formacions també van fer una crida a la unitat davant la "guerra bruta" de l'Estat espanyol. Per això tant Borràs com Vilalta es van mostrar esperançades que finalment podran consensuar, també amb la CUP, la proposta de resolució al Parlament pel ple d'aquesta setmana que canalitzi els "anhels de la ciutadania", va dir la republicana. L'anunci de Torra de tornar a exercir aquest mandat l'autodeterminació va tirar per terra una proposta consensuada entre els tres formacions i Borràs, a diferència del que va deixar entreveure diumenge, quan va responsabilitzar sense dir-ho directament ERC, va abaixar el to i va assegurar que "quan no s'aconsegueixen les coses les culpes són compartides." ■

“Per activa, per passiva i per perifràstica el president Torra ha condemnat tota la violència”

Laura Borràs
CANDIDATA DE JXCAT A LES ELECCIONS ESPANYOLES

“En comptes de voler ser el president de tots els espanyols, pren les decisions amb la calculadora electoral”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“En aquests moments no és possible cap apel·lació a la negociació, sinó a la llei i a l'ordre”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Sánchez i Torra han desconnectat l'un de l'altre i de la majoria de la societat catalana”

Jaume Asens
PORTAVEU AL CONGRÉS D'EN COMÚ PODEM

“L'única trucada que cal fer a Torra és per dir-li que està destituït i ja no és el president de la Generalitat”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CIUDADANOS

“Per seure a parlar cal tenir un propòsit de normalitat i assumir el marc legal”

José Luis Ábalos
MINISTRE DE FOMENT EN FUNCIONS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tres-cents càrrecs fan una crida a l'acció institucional i exterior

Regidors de JxCat, ERC i els comuns van a la trobada de la CUP per impulsar accions municipals i una taula internacional de diàleg ■ Insten a convocar ben aviat l'Assemblea d'Electes de Catalunya

Xavier Miró
BARCELONA

Gairebé tres-cents càrrecs electes sobiranistes van respondre ahir a la convocatòria de la CUP per consensuar una declaració i una resposta institucional a la sentència del Suprem, però també a la pluja de detencions i empresonaments arran dels greus enfrontaments d'aquesta setmana entre manifestants i policies. Tot i la negativa de les direccions i els grups parlamentaris de la resta de formacions a assistir a la trobada convocada pels anticapitalistes, 186 càrrecs electes d'ERC, els comuns, JxCat i independents i 101 de la CUP van prendre part en una assemblea al vespre a les Cotxeres de Sants de Barcelona. L'objectiu era avançar cap a una resposta consensuada al moment excepcional que viu el país arran de la sentència del Suprem i agreujat per l'escalada de ferits, detencions i empresonaments d'aquesta setmana i davant "la debilitat" en què la CUP considera que estan ara les institucions catalanes.

Amnistia, "prou repressió", drets socials i autodeterminació són els quatre eixos que van centrar el debat dels 287 càrrecs reu-

La trobada de càrrecs electes convocada per la CUP, ahir al vespre, a les Cotxeres de Sants de Barcelona ■ ACN

nits a Barcelona. L'alcalde de Berga, Montserrat Venturós, celebrava l'assistència de regidors i alcaldes de la resta de formacions sobiranistes i es mostrava confiada en la creació d'un "espai de legitimitat suficient" per emprendre accions unitàries "imprescindibles" davant del que considera una "emergència política per la buidor de sobirania del Parlament de Catalunya". A més de consensuar una Declaració de Sants que es

vol fer pública avui i es vol ampliar a més càrrecs i formacions, la trobada va impulsar comissions sectorials que abordin, per exemple, accions de "desobediència efectiva" des dels ajuntaments en qüestions com ara la contractació pública, els impostos o el consum estratègic. També es prioritza una taula internacional per al diàleg i la recerca d'aliances a la resta de l'Estat fent extensiva la lluita contra la repressió als presos de fora. ■

Les direccions de la resta, absents

Les direccions de JxCat, ERC, Catalunya en Comú o Demòcrates –socs parlamentaris d'ERC– van rebutjar assistir a la convocatòria. JxCat creu que és en l'àmbit del Consell per la República on s'ha de vehicular l'Assemblea d'Electes de Catalunya (Aecat) constituïda per l'AMI però mai convocada. ERC pronostica que s'acabarà concretant aviat; però, sense ano-

menar-les, considerava que tant l'anunci recent del Consell presidit per Puigdemont com l'acte ahir de la CUP són precipitats. Des de la trobada de Sants, la CUP s'afegia ahir a Demòcrates en la crida al Consell perquè convoqui aviat l'Aecat. Venturós defensa que la CUP no volia "cooptar" la iniciativa del Consell amb l'acte d'ahir, sinó posar fil a l'agulla.

Més de 200 personalitats de Portugal, per l'amnistia

Redacció
BARCELONA

Més de 200 personalitats de Portugal van demanar ahir "l'amnistia immediata" per als presos polítics independentistes condemnats. En un article al diari portuguès *Público*, polítics, catedràtics, periodistes, juristes i veus reconegudes d'altres àmbits reclamen "l'aixecament de totes les acusacions" per l'1-O i insten el govern espanyol i el de la Generalitat a "trobar una solució política" al conflicte. També exigeixen a les autoritats portugueses i de la UE que "prenguin part davant la restricció de la democràcia i dels drets polítics fonamentals" a Catalunya. "Les sentències no poden deixar ningú indiferent", asseguren en l'article, titulat *Contra la judicialització de la política*. Els signants defensen que la sentència "agreuja encara més una trajectòria de violació de drets, llibertats i garanties que no para de ser denunciada en l'àmbit internacional i que crea un precedent gravíssim en el dret de manifestació pacífica i drets polítics en general". Entre els firmants hi ha el fundador del Bloco de Esquerda Fernando Rosas, l'exeurodiputada socialista Ana Gomes, el sociòleg Boaventura de Sousa Santos, el jurista Alfredo Caldeira, l'advocada Alice Brito o l'activista pels drets humans Andreia Lourenço Marques. ■

OPINIÓ

El telèfon

D e cara a les eleccions del 10-N les enquestes seran tot un exercici de fe. La rapidesa dels esdeveniments farà que un cop més l'enquesta vàlida sigui només el resultat del diumenge electoral. A tres setmanes del 10-N la sentència del procés i les protestes a Catalunya han beneficiat especialment el PP i Vox i han castigat el PSOE, segons les

enquestes que s'han publicat fins ara i fetes després que el Tribunal Suprem fes pública la sentència que castiga els líders del procés a penes de 9 i 13 anys de presó –cent anys, com afirmen moltes persones–. Les enquestes revelen que la repetició electoral no serviria al PSOE per millorar el resultat del 28-A i els socialistes podrien obtenir fins a tres escons menys

que els actuals 123. Caldrà esperar perquè cada dia passen coses noves.

Enquestes a banda, hi ha un fort neguit a Ciutadans, que segueix en caiguda lliure. Temors, en el PSOE. Al PP se'ls escapa el riure per sota el nas coneixedors que podran fer coalició amb el PSOE o abstenir-se a la votació d'investidura i deixar al PSOE que

governi amb una difícil minoria, fet que faria que en els temps que corren l'oposició de dretes li fes la vida impossible des de l'inici de legislatura. De tota manera el PP, Cs i Vox no sumen majoria.

Cada cop hi ha més veus socialistes que en privat afirmen que Sánchez es va equivocar repetint eleccions. Creuen que era preferible un pacte de govern

d'Unides Podem i PSOE ja que és difícil poder gestionar les sentències dins d'una campanya electoral. Els darrers fets a Catalunya no són vàlids per incloure en una campanya. Són fets que s'han de tractar políticament i no electoralment. No hi ha dubte que per a l'inici de qualsevol diàleg cal posar-se al telèfon. Que facin campanya, que hi hagi eleccions del 10-N i el dia 11 de novembre que es posin a treballar, i sobretot que agafin el telèfon, que potser hi ha novetats a Catalunya.

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La policia fa un escorcoll a l'ACM per una causa que la fiscalia ja va arxivar

- Els agents estatals cerquen informació sobre el viatge d'alcaldes a Bèlgica
- L'entitat municipalista ja va acreditar que l'havien pagat de la seva butxaca

Joan Rueda
BARCELONA

La Policia Nacional va escorcollar ahir la seu de l'entitat municipalista Associació Catalana de Municipis (ACM) a la recerca de documentació vinculada a un presumpte desviament de fons públics per costejar un viatge que més d'un centenar d'alcaldes van fer a un acte organitzat pel president de la Generalitat a l'exili, Carles Puigdemont, a Brussel·les el novembre del 2017. Fonts de la investigació van explicar a l'agència Efe que, en l'operació, dirigida pel jutjat d'instrucció número 16 de Barcelona i que segueix sota secret de sumari, també es va escorcollar l'agència Viatges Alemany, de Vic, que hauria gestionat el viatge dels alcaldes a Brussel·les.

Tot i que la fiscalia va acordar arxivar la seva investigació contra els alcaldes pel viatge a Brussel·les després que l'ACM acredités documentalment que els 167 alcaldes havien ingressat els 300 euros que costava el desplaçament i que els que ho havien sufragat amb fons dels consistoris havien tornat després les quantitats corres-

La policia estatal va escorcollar la seu de l'ACM durant hores ■ ACN

La frase

“És una nova ràtzia a l'independentisme. El municipalisme és una de les seves columnes verticals”

Laura Borràs
CANDIDATA DE JUNTS PER CATALUNYA

ponents, agents de la Comissaria General d'Informació de la Policia Nacional van fer ahir aquestes indagacions cercant una suposada malversació de fons públics. Tot i que en

aquella època el president de l'ACM era l'actual conseller d'Interior, Miquel Busch, fonts policials van precisar a Efe que, fins al moment, el conseller no està sent objecte de cap investigació per aquesta causa. Per ara, les diligències ordenades pel jutge han consistit en escorcolls i requeriments d'informació, sense que s'hagi practicat cap detenció.

De tota manera, a darrera hora de la tarda els agents encara escorcollaven els despatxos i demanaven factures de l'any

2014, un any prou allunyat del 2017, quan es va fer la trobada d'alcaldes.

“Ràtzia”, segons JxCat

La candidata de JxCat al 10-N, Laura Borràs, va defensar ahir que els escorcolls de la Policia Nacional a la seu de l'ACM són una “nova ràtzia contra l'independentisme”, ja que el municipalisme és “una de les seves columnes verticals”. “Ja no hi ha casualitats en aquests moments de la pel·lícula”, hi va afegir en una roda de premsa des del Parlament. ■

Boye amb Puigdemont sortint, dilluns, de la seu de la fiscalia belga ■ EFE

L'AN persegueix l'advocat de Puigdemont

- Imputa a Gonzalo Boye un suposat delictes d'emblanquiment de capitals

Redacció
BARCELONA

A pocs dies de la vista fixada per la justícia belga per a l'extradició del president de la Generalitat a l'exili, Carles Puigdemont, el dimarts 29, l'Audiencia Nacional va comunicar ahir que ha imputat a un dels seus advocats, el mediàtic Gonzalo Boye, un suposat delictes d'emblanquiment de capitals en l'operació que va dur, el febrer del 2018, a la presó el narcotraficant gallec José Ramón Prado Bugallo, Sito Miñanco. Boye en va ser l'advocat fins fa uns 15 dies. L'operació, iniciada ahir per ordre de la magistrada de l'Audiencia Nacional María Tardón, va incloure l'escorcoll del despatx professional i el domicili de l'advocat, que

haurà de declarar demà dimecres.

Un altre dels advocats de Puigdemont, Jaume Alonso-Cuevillas, va assegurar ahir que la seva defensa jurídica “no corre cap perill”, ja que són “molts” els lletrats que estan treballant en el seu cas. L'advocat, que concorre amb la candidatura de Junts per Catalunya a les eleccions del 10-N, va expressar, com també va fer el mateix expresident de la Generalitat, la seva “solidaritat” amb Gonzalo Boye. D'altra banda, el Centre Europeu de Drets Constitucionals i Humans, una entitat que agrupa advocats pels drets humans, va denunciar aquesta investigació al relator especial de l'ONU per a la independència de jutges i lletrats. ■

37 anys
Moltes gràcies!

CAMINETTO
1985
937 96 14 28
CAMÍ RAL DE LA MERCÈ 407, MATARÓ
CUINA DE MERCAT, ESPECIALITATS ITALIANES · MENÚ DIARI DE DIMARTS A DIUMENGE / MENÚS PER A GRUPS
CUINA SENSE GLUTEN / FARINES ECOLÒGIQUES · PEIX DEL DIA / CARNS D.O GIRONA · PASTES FARCIDES CASOLANES
PIZZES ARTESANALS · POSTRES CASOLANES
A L'ESTIU, MAGNÍFIC JARDÍ AL CENTRE DE MATARÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Joaquim Forn** Exconseller d'Interior. Pres polític

“No accepto el discurs derrotista d'alguns”

SEDICIÓ • “El viratge és degut a la por que el TEDH pugui desautoritzar el Suprem” **POLÍTIC** • “El judici i la sentència tenen un clar missatge polític” **CARRER** • “Rebutjo i condemno sense matisos les accions violentes”

Jordi Panyella
BARCELONA

Joaquim Forn ha respost des de la seva cel·la de Lledoners a l'entrevista que, en forma de qüestionari, li va fer arribar aquest diari divendres passat.

Com encaixa una persona que es proclama innocent una condemna a 10 anys i 6 mesos?
Amb la màxima serenitat. És indiscutible que és una pena altíssima, però també sé que se'n condemna per les nostres idees polítiques, per fer-ne un escarment i per llançar un avís als polítics i a la societat civil. La condemna vol tenir un caràcter exemplificant, però això és ignorar que, malgrat la presó i les amenaces, no desistirem a l'hora de continuar lluitant per la llibertat i la justícia. Tots els presos hem mantingut en tot moment la dignitat i la fermesa.

Esperava una sentència encara més dura?

Després de dos anys a la presó, he après a no fer-me cap il·lusió, fins i tot a situar-me en el pitjor escenari. Després de les filtracions del cap de setmana previ a la sentència, tenia clar que, tot i passar d'un delictes de rebel·lió a un delictes de sedició, les penes es mantindrien altes. Sabia que

en el meu cas es podien situar entre els 10 i els 15 anys. No em vaig equivocar.

Els altres presos què li diuen?

El dia que vam saber la sentència els presos del nostre mòdul s'acostaven a nosaltres com donant-nos el condol. Estaven molt afectats, ells han estat els més sorpresos per la duresa de les penes. Ningú no pensava que podien ser tan altes. Un noi sud-americà, amb qui no tinc gaire relació, em va abraçar dient-me que allà tots érem família i que si necessitava qual-sevol cosa només ho havia de demanar. Són experiències que no oblidaré mai.

Després de llegir la resolució, quina valoració en fa en termes generals?

És una sentència política. Ens hauríem pogut estalviar els quatre mesos de judici perquè el tribunal tenia decidit que ens condemnaria. Totes les proves que s'han tingut en compte per a la meva inculpció provenen de Pérez de los Cobos, de Millo, del secretari d'estat de Seguretat..., són les proves que havia sol·licitat l'acusació. Quan es tenen en compte les proves aportades per la meva defensa se'n fa una interpretació que sempre em perjudica. El més preocupant són els precedents que fixa i les

limitacions de drets fonamentals, com ara el dret de manifestació i de llibertat d'expressió que representa. La sentència no només ha de preocupar els independentistes, sinó que hauria de preocupar tots els demòcrates. En la sentència, el Suprem diu que el dret de protesta no pot mutar en “un exòtic dret a l'impediment dels agents de l'autoritat a donar compliment a un manament judicial”. És a dir, pel Suprem, el dret de protesta pacífic, si impedeix el compliment d'un manament judicial, podria esdevenir delictes de sedició. Això sens dubte representa un preocupant retrocés del dret de manifestació.

El relat de rebel·lió semblava molt consolidat. Li ha sorprès el viratge jurídic a sedició?

L'autor del relat de la rebel·lió és l'anterior fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza. Els fiscals del Suprem i el jutge instructor Llàrena han fet una defensa aferrissada de la rebel·lió, fins al punt que aquest delictes ha estat la base de l'acte de processament. L'acusació de rebel·lió, que decau amb la sentència, és l'argument jurídic que utilitza la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, per suspendre com a diputats Jordi Sánchez, Josep Rull, Jordi Turull i Oriol Junqueras. És l'argument jurí-

No demanaré l'indult ni faré cap acció que suposi la renúncia dels meus ideals

dic per suspendre Raül Romeva al Senat i els diputats al Parlament de Catalunya. Per tant, l'acusació de rebel·lió ha estat útil per apartar-nos políticament i incomplir el mandat que els ciutadans van expressar a les urnes. Intueixo que el viratge jurídic de la rebel·lió cap a la sedició és degut a la por que el Tribunal Europeu de Drets Humans pugui desautoritzar el Su-

Tenim una gran policia, com va quedar acreditat el 17 d'agost

prem. Marchena és conscient que aquesta desautorització és més factible amb una condemna per rebel·lió.

Fa la sensació que és un text molt pensat per superar la prova de la justícia europea. Ho veu així també?

Sens dubte. En tot moment el text de la sentència, però també el procediment, o la cara ama-

ble del president del tribunal durant el judici, responen a aquest fet. El tribunal sempre ha estat conscient que una possible condemna es recorreria en contra a Europa i ha hagut de minimitzar qualsevol risc. La sentència té 494 pàgines, gairebé 190 es dediquen a justificar la no existència de vulneració de drets fonamentals denunciada pels advocats.

De vostè es diu que va “neutralitzar” la capacitat operativa dels Mossos. Què en pensa?

Aquesta és una de les proves que el tribunal pren en consideració a partir de la declaració de Pérez de los Cobos. Accepten que ell, en la seva funció de coordinador, desconeixia que a cada centre de votació s'hi enviaria una parella de Mossos. Això, segons el tribunal, implicava que els Mossos no poguessin complir les ordres de la magistrada del TSJC. Aquesta versió

va quedar absolutament desqualificada per la declaració del comissari dels Mossos Ferran López, que va afirmar que Pérez de los Cobos era plenament coneixedor que s'enviaria un binomi de policies als col·legis electorals. Davant la desaparitat de versions, el meu advocat va sol·licitar un acarament entre Pérez de los Cobos i Ferran López, que el tribunal va desestimar. El tribunal es permet afirmar que la insuficiència de Mossos als centres es va mostrar amb “cínica notorietat”.

El procés sobiranista va ser “un engany” del govern al poble, tal com manté la sentència?

Aquesta és una de les expressions polítiques, valoratives, que fa el tribunal. Argumenta “l'engany” a partir de la voluntat expressada per tots els acusats que sempre es va voler arribar a un acord pactat amb el govern de l'Estat. Quan el presi-

dent Puigdemont suspèn la declaració del 10 d'octubre, ho fa precisament per buscar aquest acord, per donar una nova oportunitat al diàleg amb el govern de l'Estat espanyol. El mateix tribunal hauria pogut denunciar la falta de voluntat de l'Estat a dialogar, però és evident que prefereix apuntar contra els membres del govern a partir d'opinions polítiques gens neutrals.

Marchena insisteix que el procés no ha estat polític?

Quina necessitat tindria Marchena d'insistir tant en aquesta idea si no hi haguessin tants dubtes i fins i tot certeses que es tracta d'un judici polític? És el mateix que fa el govern de l'estat amb la campanya d'Espanya Global per explicar arreu del món que Espanya és una democràcia consolidada. Un país democràtic de debò necessita fer aquestes campanyes? És evi-

dent que no. Afortunadament, tothom va poder seguir el judici a través dels mitjans de comunicació i va poder escoltar les acusacions de la fiscalia tractant-nos de colpistes. El judici i la sentència tenen un clar missatge polític. L'Estat anuncia *urbi et orbe* les conseqüències que té voler trencar la unitat d'Espanya. També vull recordar que, en la fase d'instrucció, el jutge Llarena, en una de les interlocutòries, diu textualment que no em concedeix la llibertat provisional perquè les meves idees polítiques sobiranistes coexisteixen en un context polític en què no té la certesa que hagi desaparegut la intenció d'assolir la independència.

La sentència nega el dret a decidir i penalitza la desobediència civil. Quina via d'acció li queda, a l'independentisme?

Ens queda la via política. Aquest és un conflicte polític i només se solucionarà per la via de la negociació política. Sé que no serà fàcil i sé que la disposició del govern espanyol, també amb Pedro Sánchez, és ara mateix nul·la, però no podem abandonar aquesta via. Això no vol dir que ens haguem de quedar de braços plegats esperant que algun dia el govern espanyol es decideixi a seure i parlar. Hem de forçar i facilitar aquest diàleg, hem de crear unes condicions favorables. Només ho podem fer des de la fortalesa política, amb una àmplia majoria al Parlament i amb una majoria social. La combinació dels dos factors ens fa invencibles, com vam veure l'1 d'octubre. Soc optimista, no accepto els discursos derrotistes d'alguns sectors. Som més gent que mai, hem arribat més lluny que mai i el nostre principal enemic és que s'instal·li entre nosaltres una moral de derrota o els discursos màgics que només generen frustració.

Li ha sorprès la capacitat de mobilització del Tsunami?

No m'ha sorprès gens. Respon a la indignació de moltíssima gent i sobretot és una mostra de la vitalitat del país. La gent està compromesa i vol canalitzar el seu malestar i la seva determinació a través d'accions.

Els incidents violents suposen un punt d'inflexió?

Rebutjo i condemno sense cap matís les accions violentes d'aquests dies. Ho faig per convicció, perquè sempre he defensat les accions no violentes i la lluita pacífica. El pacifisme és la força de l'independentisme. És un enorme error estratègic que

només beneficia els qui volen assimilar independentisme amb violència. Les accions multitudinàries, les Marxes per la Llibertat i altres concentracions massives han quedat tapades per les accions de grups violents minoritaris. Puc entendre el malestar, però hem de saber canalitzar aquesta energia cap a accions de desobediència civil no violentes.

Com a conseller hauria acceptat veure la policia estatal fent funcions d'ordre públic als carrers de Catalunya en substitució o reforç dels Mossos?

Jo ja vaig passar per aquesta situació. Li recordo que amb motiu de l'1 d'octubre van arribar a Catalunya més de 6.000 efectius del CNP i de la Guàrdia Civil, que el fiscal en cap de Catalunya va nomenar un coordinador general per a totes les policies, inclosos els Mossos d'Esquadra. Vaig denunciar la situació perquè era contrària a l'Estatut i a la llei, vam presentar un recurs contra la decisió, que va ser rebutjat pel TSJC. Aquesta denúncia i la no acceptació de la figura del coordinador formen part de l'argumentació del Suprem per demostrar que vaig evitar fer complir els manaments judicials.

Moltes veus del sobiranisme han demanat la dimissió del conseller Buch per les càrregues. Està en perill el model policial català?

La policia que tenim és exactament la mateixa i actua sota el mateix model que ho va fer durant els atemptats del 17 d'agost o l'1 d'octubre. Aleshores ningú posava en dubte ni el model ni la policia pròpia. Amb determinades actituds i crítiques l'única cosa que aconseguirem és que una competència tan important sigui intervinguda per l'Estat. Quanta gent ho està esperant? Farem el joc al PP i a Ciutadans? Algú es pensa que avui aconseguiríem les competències en ordre públic a Catalunya? Hi ha moments en què cal conservar el que s'ha aconseguit i intentar no malmetre-ho. Tenim una gran policia, com va quedar acreditat durant els atemptats del 17-A.

Acceptaria ser indultat?

Jo no demanaré l'indult ni emprendre cap acció que signifiqui la renúncia dels meus ideals. Estic convençut del que vaig fer i em mantindré coherent en totes les meves accions. Aquest és un conflicte polític i una llei d'amnistia seria més pròpia de la situació de conflicte polític que vivim.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Joves participant divendres en una de les marxes per la llibertat, a l'altura de Sabadell ■ ROSA PELLICER

Els joves s'empoderen

INFLEXIÓ • L'1 d'octubre va marcar una generació que s'ha fet seves les mobilitzacions pel dret a decidir i la fi de la repressió i hi participa amb discurs i estil propis **RAONS** • Sociòlegs i politòlegs recorden que la protesta canalitza molts malestares **TÀCTICA** • Els protagonistes denuncien l'intent de criminalitzar un moviment "pacífic" i "exemplar"

Laia Bruguera
BARCELONA

El Carles té 15 anys i, després d'anar cada Diada a les multitudinàries manifestacions de l'11 de setembre amb els seus pares, dijous va ser el primer dia que va volar sol i es va mobilitzar amb la seva colla. "Vaig quedar amb un grup d'amigues de l'institut i vam fer una marxa per la Via Laietana de Barcelona; estava molt enfadat per la sentència, però també content de participar en un acte de protesta tan gran." Al Carles només el deixen manifestar-se sense adults de dia, però per molt que pogués, tampoc participaria en les protestes nocturnes. "Tindria por de ser ferit; prefereixo mantenir-me allunyat de la policia i dels violents", admet. Però té molt clara una cosa: "Encara que hi hagi violència, no ens faran callar." El Jordi Lladó té 21 anys i sí que ha estat a primera línia a totes hores i en totes les circumstàncies. "Hi ha

molts joves que es manifesten seguint les convocatòries programades, i quan veuen que el control policial és excessiu, marxen; una altra part planta cara a la repressió policial. Jo soc d'aquests últims." "Hem perdut la por de defensar els nostres ideals i estem disposats a rebre cops per defensar-los... No sé si és la manera d'avançar, però si continuem fent el que fem, tampoc no avancem", reflexiona. D'edats, raons, mentalitats i realitats molt diferents, com el Carles i el Jordi, són les desenes de milers de joves que des de dilluns es manifesten per reclamar la llibertat dels presos polítics i la fi de la repressió estatal. El que és clar és que els fills de l'1 d'octubre, com ja se'ls anomena, han estat anys observant des de la barrera, fent-se una idea de què passava al seu voltant, i ara que s'han fet grans i han pres posicions reclamen pas, amb eines i estil propis.

"De joves implicats en la causa independentista, n'hi ha hagut

sempre, però ha emergit una nova generació per a la qual l'1 d'octubre va ser la primera experiència que van viure directament o a través de gent molt propera; va ser el seu element fundacional en termes polítics", analitza el professor de sociologia de la UAB Josep Maria Antentas, expert en moviments socials. Per la seva edat, continua, els seus referents ja no són ni la reacció a la sentència de l'Estatut del 2010 ni el 15-M d'un any després, sinó un referèndum que va obrir una crisi política inèdita, va mostrar una gran organització popular i una violència policial desmesurada. Això els ha marcat. Des de llavors, "ha crescut la indignació pel gran autoritarisme de l'Estat, que culmina amb les condemnes fetes públiques dilluns passat, i també la frustració per dos anys de paràlisi de l'independentisme". Tot plegat, caldo de cultiu perquè irrompi una nova generació que ha decidit que és hora d'emancipar-se. A parer de Ferran Coll, portaveu de L'Eina,

5

joves dels 28 que van ser empresonats després dels aldarulls iniciats dilluns al vespre tenen 18 anys.

1.800

nois i noies s'han afiliat la darrera setmana al Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans.

l'espai Jove de la Intersindical-CSC, amb l'1 d'octubre, "les institucions de l'Estat, especialment la policia, van perdre moltíssima legitimitat, i això la gent jove ho va interioritzar amb molta força; hi ha una generació que no només és filla de l'1 d'octubre, sinó de molts anys de retallades i precarietat, per la qual cosa hi ha moltes ganes de canviar l'*statu quo*". "No estem adoctrinats, l'únic que passa és que tenim ulls a la cara i hem vist la violència, la repressió i la retallada de drets, i això, juntament amb l'explosió de l'1 d'octubre, ha fet que molts joves diguem que fins aquí hem arribat. Volem ser en les mobilitzacions perquè també volem tenir un paper protagonista a l'hora de decidir quina relació hem de tenir amb l'Estat", explica Coral Latorre, de 24 anys, portaveu del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans. L'entitat representa sobretot alumnes d'institut i té 9.000 associats. Dels quals, 1.800 s'hi han afiliat aquesta última setmana.

Les organitzacions juvenils recorden que fa temps que els joves s'afegeixen a les mobilitzacions a favor del dret a decidir i la llibertat dels presos polítics, però a tothom l'ha sorprès la quantitat de nois i noies, alguns de joveníssims, que han sortit al carrer. Pel sociòleg Salvador Cardús, un dels motius és que les accions iniciades dilluns passat "són especialment atractives per als joves; hi ha altres protestes que, per l'horari o pel discurs, no encaixen tant amb el seu estil, com ara les concentracions diàries que es fan des de fa dos anys, a la tarda o al vespre, en moltes poblacions, en les quals hi ha poc jovent i en canvi molta gent gran". Cardús destaca que també les convocatòries de les manifestacions de la Diada tenen un discurs que s'allunya de l'èpica juvenil, dels eslògans que estem veient aquests dies, com el ja mític *No estem a classe perquè estem fent història*. "Per als joves, les accions actuals són molt atractives –reflexiona el sociòleg–, perquè tenen un punt de desafiament, de provocació, de qüestionament de l'*statu quo*." De

tota manera, vol deixar clar Cardús, "no hem de pensar que darrere de tots els joves que es mobilitzen aquests dies hi ha una presa de consciència profunda, igual que no tots els joves que es manifesten pel canvi climàtic després es preocupen de no malbaratar energia". "Els canvis socials són empesos per la retòrica i l'èpica, però s'aconsegueixen amb tenacitat", indica, de manera que considera que el relleu generacional del moviment "no s'assegura ara perquè molts joves surtin al carrer, sinó que demana un treball més regular i sostingut, potser més de minories, però que tinguin consciència i també constància".

Múltiples raons

També destaca la varietat de raons que tenen els joves per participar en les mobilitzacions d'aquests dies Eva Anduiza, professora de ciència política de la UAB. Com indica, alguns es mouen "per conviccions polítiques profundes, però també per enuig o indignació, perquè hi van persones properes o per l'excitació que suposa participar en una cosa així". "És un context

molt atractiu –continua– per posar de manifest la ràbia i l'enuig, que poden tenir orígens diferents: la humiliació per la sentència és la raó principal per a molts, però també hi ha el rebuig cada cop més estès envers l'Estat, ja que es considera que cada cop és menys capaç de respondre satisfactoriament a les demandes de gran part de la ciutadania i a les necessitats d'una societat en què les perspectives de feina i d'habitatge són incertes per a molts joves."

Tot i que, efectivament, aquestes mobilitzacions serveixen per canalitzar molts malestars, pel professor de sociologia Josep Maria Antentas, una de les característiques d'aquest moviment juvenil, i que el fa molt diferent d'altres protestes com les revoltes urbanes als suburbis, és que "no hi ha desesperació, hi ha ràbia i frustració, però també esperança; el missatge no és «no hi ha futur i tot és un desastre», sinó «activa't, vinga, som-hi»". El missatge esperançador el corrobora Coral Latorre: "Jo i tots els joves amb qui he parlat no lluitem per un simple canvi

La pintada que va aparèixer divendres a l'escola Proa, al barri de Sants de Barcelona; nois i noies amb una pancarta per la llibertat dels presos polítics com a barret, i manifestació de joves a Girona en protesta per la sentència del procés ■ DIANA AMIGÓ, JOAN MANUEL FERNÁNDEZ RAMOS I ÒSCAR PINILLA

de bandera, sinó per una transformació real, per un estat independent que no permeti retallades, ni repressió ni atacs a les famílies humils, i que aposti per una educació pública de qualitat i per posar fi als desnonaments."

Pintades amb missatge

En els últims dies han aparegut en diverses parets pintades amb un missatge similar al que va aparèixer divendres a l'escola Proa de Barcelona. "Ens heu ensenyat que ser pacífics no serveix per a res." Els joves d'avui han vist com els seus pares i avis lluitaven amb urnes de plàstic i rebien cops de porra, i n'hi ha que són molt més expeditius que els seus predecessors. "Hi havia molts joves i no tenien por de res, fins i tot quan feien foc es feien *selfies* amb la barricada i la policia de fons", explica la Laia, que va assistir a les protestes nocturnes de Lleida. El Jordi Lladó defensa "un cert enfrontament davant la repressió policial", però admet que "una altra cosa és posar-se al nivell de la policia", i que s'ha de fer autocrítica, perquè divendres hi va haver massa descontrol. "Vull pensar que no es repetirà", diu.

Els aldarulls viscuts sobretot quan es pon el sol, denuncien els protagonistes i les associacions que els representen, han estat l'excusa perfecta per criminalitzar el moviment. "No ens agrada la violència, però el que no pot ser és que es doni

"Em preocupa que prenguin mal, però estic molt orgullosa del nostre jovent", diu una mare

més valor a uns contenidors cremats que als més de 600 ferits i als processos judicials, molt durs, als quals s'enfrontaran els joves que han estat víctimes de la violència policial", explica Ferran Coll, de L'Eina. Actualment, hi ha 28 joves a la presó. "És una llàstima que es parli dels contenidors cremats i no de les mobilitzacions pacífiques i massives que estem protagonitzant, és una manera d'intentar amagar el caràcter exemplar de les protestes", lamenta Coral Latorre.

En els últims dies, els joves han rebut nombroses mostres de suport, com ara centenars de piulades per celebrar la seva energia i valentia, i la creació de la plataforma Mares i Àvies per la República, que vol denunciar la "brutalitat policial" i ja acumula més de 19.000 seguidors. La Marisa, mare de dos fills més, a banda del Carles, de 15 anys, reconeix que està amoinada amb el que està passant, però analitza: "Evidentment que em preocupa que els joves prenguin mal, però entenc que estan prenent consciència dels seus drets i estic contenta que els vulguin defensar; crec que els tenen molt més ben posats que nosaltres, estic orgullosa del nostre jovent." ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Anaven cap a la mani”

JUTGES • Advocats i familiars dels detinguts no entenen per què al jutjat on van anar a declarar “havia canviat el jutge que tocava” **HI ANAVEN** • En diversos casos els joves van ser agafats abans d'arribar a la manifestació a la qual es dirigien i en alguns casos “sis hores després” sense proves **ESTRANGER** • El cas del nord-americà arrelat a Catalunya al qual volen expulsar

Mireia Rourera
BARCELONA

“**E**ls hem ensenyat a estimar el país, a reivindicar els nostres drets..., han viscut això de petits, estan molt conscienciats i tot això que està passant els ha tocat. S'han manifestat i mira..., mare meva!” Parla així Jordi Colomines, el pare d'en Francesc, de 30 anys, que divendres va ser detingut quan es manifestava a Barcelona al carrer Urquinaona més o menys a l'altura del carrer Trafalgar. Va ser en aquell punt quan els policies, després d'hores de tensió amb milers de joves, alguns dels quals havien fet fogueres i s'havien encarat violentament als agents, van perpetrar càrregues duríssimes disparant pilotes de goma i perseguint els manifestants amb les furgonetes. Francesc Colomines és un dels joves detinguts que una jutgessa ha enviat a la presó sense fiança acusat dels delictes d'atemptat i desordres públics. És a Can Brians, a Sant Esteve Sesrovires, i ahir, segons el seu pare, ja era al mòdul. Tot i que ja estan preparant un recurs en contra de la mesura de presó, el pare d'en Francesc sap que pot anar per llarg. “Ara començarà la fase d'instrucció, que pot durar de sis mesos a un any però també es podria allargar. Això vol dir que pot estar-se a la presó tot aquest temps”, explica en Jordi amb el cor encogit. Ell és un dels molts familiars de detinguts que no entén ben bé què va passar al jutjat de guàrdia on van dur el seu fill perquè “resulta que, justament, aquell dia el jutge que hi hauria d'haver hagut no hi era i n'hi havia un altre”. En aquest cas va ser una jutgessa.

L'advocat d'uns altres detinguts, Eduardo Caliz, que en aquest cas representa dos joves que estan empresonats i dos més que van quedar en llibertat, tots d'entre 20 i 22 anys, va explicar ahir a aquest diari que en el cas dels seus clients “les quatre detencions van ser aleatòries”. Caliz manté que “els han fet una acusació sense cap concreció, molt genèrica, sense dir ni què, ni com ni quan van fer el que se'ls imputa”, i que en tots els casos “hem observat indicis d'alteració de l'ordre dels jutges que els correspondrien”. És a dir, segons aquest lletrat, que pertany al col·lectiu Alerta Solidària, els seus defensats van anar a uns jutjats on hi havia d'ha-

La policia espanyola deté un jove a la Via Laietana en una imatge del divendres 18 ■ E. FONTCUBERTA / EFE

30 detinguts són a la presó: 26 homes i 4 dones. Deu són a la presó de joves de la Roca, 3 a Dones de Barcelona, 5 al Puig de les Basses (Figueres), 4 a Brians 1 (Sant Esteve Sesrovires), 5 a Ponent (Lleida), 2 a Mas d'Enric (el Catllar) i 1 a El Segre. Un menor està en un centre educatiu

ver un jutge i, precisament i justament per atendre els seus clients, n'hi havia un altre.

Eduardo Caliz assegura que els seus clients estan acusats d'atemptat, de danys i desordres públics però en cap cas de lesions, recorda que tots viuen amb els pares i tenen un domicili fix i o estudien o treballen, amb la qual cosa i en qualsevol altra causa “haurien d'estar en llibertat, ni que sigui amb càrrecs, però en llibertat”. L'advocat està convençut que “posen el pretext de reiteració delictiva i no valoren les situacions personals sinó una situació conjunta”, cosa que, segons el seu parer, serveix per “atemorir la

població”. Seria, doncs, una causa política. Als quatre joves que representa aquest advocat els han agafat els telèfons. Van ser detinguts dijous al carrer Aragó “sis hores després dels aldarulls”. “Com els van identificar? Per què diuen que ells van fer alguna cosa si no els han trobat res?”, es pregunta aquest advocat, que assegura que en dos dels casos “se'ls atribueixen objectes que no duïen”.

Tampoc “portava cap objecte” i va ser detinguda la jove de 19 anys Raquel Robles, estudiant, veïna de Vilassar de Mar i afiliada a la CGT. “La van detenir dissabte a la Gran Via-Pau Claris quan anava amb tres

amics a la manifestació”, explica Alexandra Ontivero, que és la seva cunyada. I assegura que els quatre joves “ni tan sols es van poder incorporar a la manifestació; no hi van arribar”, perquè els van agafar pel camí dels Mossos. “La Raquel anava amb en Joel, en Marc i en Darek i els van agafar a tots. Finalment, a en Darek el van deixar anar perquè és menor”. L'Alexandra era ahir a la Ciutat de la Justícia en espera de saber alguna cosa perquè “encara no sabem de què se l'acusa”. Va explicar que els Mossos van trucar a casa de la Raquel per explicar que l'havien detingut però que després li van deixar fer una trucada i a mig parlar “li van tallar la comunicació”. Creu que els van “agafar” per la manera com anaven vestits: “Amb una ronyonera i unes canyelleres.” Ahir a la tarda, la Raquel, en Joel i en Marc van quedar en llibertat amb càrrecs.

Un altre cas que ha aixecat molta indignació és el de l'Eric, un nord-americà que viu a Teià des de fa 14 anys, casat amb una catalana i pare d'una nena. El van detenir el diven-

Els advocats creuen que als seus clients se'ls està acusant col·lectivament i per una causa política

dres 18 per haver intentat recuperar una estelada que la policia li havia agafat, segons explicava ahir Vilaweb. Tot i que va quedar en llibertat amb càrrecs, li han incoat un procediment d'expulsió. En Marc, el seu advocat, membre del col·lectiu Iacta Advocades, està convençut que en aquest cas “estem davant una vulneració de drets”. Li han aplicat l'article 15.1c) i d) del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència dels ciutadans de la UE i, segons en Marc, “només li podrien obrir un procediment d'expulsió en cas de conducta continuada de desordres públics o altres delictes, però ell no té antecedents” i, a més, recorda el lletrat, s'ha de tenir en compte la seva situació familiar, entre altres. “S'estan vulnerant els seus drets, els drets familiars i els drets dels menors, entre moltes altres coses”, diu el lletrat. Com en totes les detencions d'aquests dies, sembla que no es mira els casos de manera particular, sinó que els jutges estan treballant en una causa més general en un determinat context polític. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Busquen qui va tirar la bengala que va malferir una dona

■ Era en un balcó al carrer Figuerola de Girona quan va rebre l'impacte del projectil ■ Diversos testimonis diuen que la bola de foc venia de la plaça de la Independència, on es concentraven els independentistes

Tura Soler

GIRONA / BARCELONA

La veïna de Girona de 45 anys que divendres pels volts de les nou del vespre va rebre l'impacte d'una bengala mentre era al balcó de casa seva continua ingressada a l'hospital Josep Trueta de Girona i el seu estat és greu, però no es tem per la seva vida. Mentrestant, els Mossos continuen amb la difícil tasca d'identificar la persona que va fer el llençament i busquen testimonis. De moment, a partir del testimoni d'alguns veïns es té el convenciment que la bengala nàutica, que va ser recollida i s'està analitzant, provenia de la plaça de la Independència, el lloc on hi havia concentrats els manifestants independentistes, que una estona abans ja havien llançat almenys una altra bengala contra la línia policial a la zona de Correus. A aquella hora, la policia procurava evitar un encontre entre els manifestants independentistes i el grup d'ultradretans que ocupaven la zona de Bonastrec de Porta i un sector de la Devesa.

Que la "bola de foc" provenia de la plaça de la Independència i va entrar pel carrer Figuerola, ho té clar la parella que habita al pis de sota del de la dona que

Un veí assenjala la trajectòria de la bola de foc que van veure venir quan eren al balcó ■ TURA SOLER

va resultar ferida. La dona era també al balcó mirant l'evolució de la manifestació al carrer quan va veure venir la bengala encesa i, tement que impactaria al seu balcó, va saltar cap a l'interior. Però la bengala va impactar al balcó de dalt. No van veure si tocava ningú, però a través de les vidrieres de l'edifici d'oficines de l'altre costat de carrer, que feia de mirall, van veure un home apagant un foc al balcó de sobre el seu. Després, sirenes, ambulàncies que van

Presó per a dos ultres per un atac a Barcelona

El jutjat ha decretat presó provisional per als dos joves ultradretans detinguts per la seva participació, juntament amb vuit persones més, en una brutal agressió en grup a un manifestant independentista que van acorralar dijous entre els carrers Balma i Rosselló, a l'Eixample de Barcelona. Als dos empresonats, Marc Redondo, veí de Premià de Dalt de 20 anys, i Xavier Vidal, veí de Badalona

de 34 anys, se'ls imputa un delictes de lesions, però els càrrecs es podrien incrementar si se'ls atribuïu un delictes d'odi.

Els manifestants d'ultradreta s'havien concentrat a la plaça d'Artós i després van anar caminant cap a la zona de l'Eixample amb la consigna d'anar a "caçar" independentistes i, en aquest context, una desena van atacar un noi de 23 anys que es tro-

bava sol i li van clavar cops de puny, empentes i coces, que li van causar lesions que van requerir assistència mèdica. Els Mossos continuen investigant per intentar identificar i detenir la resta d'agressors que van intervenir en l'atac, del qual hi ha imatges enregistrades. A partir d'imatges i testimonis, la policia va identificar implicats en els aldarulls i ha anunciat que hi haurà més detencions.

auxiliar la dona ferida.

La víctima, que tenia penjada una estelada al balcó, havia estat parlant una estona abans amb els manifestants que eren al carrer Figuerola dient-los que si la policia carregava contra ells l'avisessin, que ella els obriria el portal del bloc perquè s'hi poguessin refugiar.

Es calcula que la bengala va ser llançada des d'entre 120 i 150 metres de distància del balcó on era

La xifra

201

detencions havien fet els Mossos fins ahir en relació amb els aldarulls arran de les protestes per la sentència.

la víctima i algunes persones en van registrar la trajectòria des del mateix carrer Figuerola. Falta saber de quina mà va sortir.

Coet a l'helicòpter

Els Mossos sí que han identificat i arrestat el sospitós d'haver llançat material pirotècnic contra un helicòpter dels Mossos que sobrevolava la ciutat de Barcelona el dimecres 16 d'octubre tot controlant les manifestacions al carrer. En algunes gravacions es va poder veure que un dels coets impactava contra l'helicòpter. Ahir també van arrestar una altra persona que acusa de desordres públics per la seva intervenció en el bloqueig a l'aeroport del Prat el dilluns 14, el dia que es va conèixer la sentència del procés i que van començar els actes de protesta. ■

labosar
anàlisis clíniques

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La gestió mèdica dels aldarulls, “més difícil” que la dels atemptats

■ La unitat del SEM especialista en incidents greus fa més de 200 hores que està activa ■ Ha modificat la tàctica per atendre els ferits a mesura que la situació es complicava

Xavi Aguilar
BARCELONA

La unitat d'intervenció i suport (UIS) és l'equip del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) especialista a atendre sobre el terreny els casos amb un gran component de risc. L'integren 24 especialistes i tres comandaments formats i equipats per atendre casos de contaminació biològica, química i nuclear. També per intervenir en escenaris violents i, per tant, han estat els encarregats de ser a primera línia atenent els ferits en els aldarulls desfermats arran de la sentència per l'1-O. “Tènicament i operativament, ha estat molt més difícil que la gestió de l'atemptat del 17-A”, assegura el gerent del SEM, Antoni Encinas.

“És la primera vegada que tenim una situació de tanta intensitat, sostinguda en el temps i amb tanta diversitat de fronts

La frase

“El 17-A ho vam donar tot 4 hores. Ara ho estem fent 200 i a tot el país. Això és molt més complicat”

Antoni Encinas
GERENT DEL SISTEMA D'EMERGÈNCIES MÈDIQUES

La xifra

593

assistències sanitàries va efectuar el SEM entre el 14 i el 20 d'octubre en relació amb la resposta a la sentència.

oberts”, argumenta el màxim responsable de les urgències mèdiques al país. La UIS s'estructura habitualment en dos torns de dia i un de nit, però des de la setmana passada té tots els seus efectius permanentment disponibles des

que es va activar el mode IMV (incident amb múltiples víctimes). “D'això ja en fa més de 200 hores i hem coordinat aquest desplegament sense descuidar ni interferir en les atencions habituals del SEM, com ara l'atenció als infarts o parts o el trasllat de pacients no urgents per a tractaments oncològics o de diàlisi”, explica el doctor Encinas.

Divendres, màxim risc

A mesura que els aldarulls s'intensificaven i s'escampaven pel país, el SEM va haver d'anar destinant més recursos i perfilant noves estratègies per atendre els ferits. “Inicialment, les unitats d'intervenció i suport que estaven al terreny feien l'atenció al pacient i, si era necessari, el derivaven a l'hospital. Donades les circumstàncies, però, vam veure que això no era pràctic i vam establir una nova tàctica, creant nous d'am-

Una unitat del SEM planificant com actuar en una mobilització de la setmana passada ■ SEM

bulàncies en una zona segura i propera fins on l'equip que actuava podia extreure els ferits i tornar de nou al terreny”, explica el doctor Josep Maria Soto, cap dels serveis especialitzats del SEM. El dia de més intensitat va ser divendres, coincidint amb la vaga, una gran acumulació de gent a Barcelona i moltes carreteres tallades. Aquell dia es va mobilitzar “tot el dispositiu planejat, però no es va haver d'utilitzar”.

Davant la intensitat i imprevisibilitat dels incidents, aquests dies els especialistes de la UIS pràcticament estan confinats a la seu central del SEM, on tenen la base d'operacions per abastar tot el territori. Si no hi són, estan

localitzables i pendents que les comunicacions els permetin arribar-hi fàcilment. “Estic molt orgullós del servei i l'entrega que estan tenint”, declara Antoni Encinas.

Ambulàncies atacades

Aquesta sèrie de dies d'aldarulls constants en el temps i dispersos en l'espai han permès als gestors del SEM “aprendre molt” sobre com respondre a aquesta mena d'incidents extraordinaris. A banda de les millores tàctiques, també s'ha fet evident que també hauran d'implementar millores en el material. Els especialistes van protegits “amb cascos i armelles antitraumatisme” que els han permès sortir indemnes de l'acció

sobre el terreny. Però amb les ambulàncies no ha passat el mateix. Van ser atacades amb llançaments d'objectes i els vidres blindats van resistir els cops, però les rodes van sucumbir a la multitud de vidres i claus escampats pels carrers on havien d'actuar. “N'hauré de comprar d'antipunxades”, diuen.

Durant els aldarulls, els comandaments del SEM s'han coordinat amb les forces de l'ordre en sales d'emergències conjuntes, des d'on també es controlaven les imatges en directe i les xarxes socials. “Ho hem donat tot i ho continuarem fent. Ara entra la llevantada i tindrem un element més per estar atents”, rebla el doctor Soto. ■

MÉS REACCIONS

Planten les comissions de Barcelona pel ple suspès

Els grups d'ERC i JxCat a l'Ajuntament de Barcelona van abandonar ahir les comissions del consistori a causa de la desconvocatòria del ple extraordinari i urgent que havia de celebrar-se dijous passat, en què el consistori havia d'expressar el seu malestar per la sentència del procés. Els dos grups inde-

pendentistes de l'Ajuntament barceloní van acordar aquesta posició de manera conjunta. A través d'una declaració llegida pels regidors d'ERC i JxCat es va reclamar donar “una resposta política adequada a la situació que viu la nostra ciutat, en comptes d'estar aquí com si tot fos normal”. ■ REDACCIÓ

Lleida fa balanç d'una setmana d'aldarulls

L'Ajuntament de Lleida ha quantificat en uns 144.000 euros els danys provocats pels aldarulls arran de la sentència. 62.000 euros és el cost que suposarà la reposició de paviments de voreres i calçada i de mobiliari urbà, i prop de 82.000, la dels 109 contenidors que han resultat malmesos. ■ REDACCIÓ

Un contenidor cremant a la ciutat de Lleida ■ ACN

La UB, la UAB i la UdL, per la llibertat

Els claustres de les universitats de Barcelona i Lleida i el de la Universitat Autònoma de Barcelona han aprovat reclamar la immediata llibertat dels presos polítics injustament condemnats o en presó provisional, el suport a totes les mobilitzacions cíviques i pacífiques i el rebuig a la violència policial. ■ REDACCIÓ

Manifestació de suport, a Hong Kong

El moviment prodemocràcia de Hong Kong ha convocat per dijous una manifestació a la ciutat asiàtica en suport de les protestes i contra la sentència del Suprem a Catalunya. La concentració està pendent de rebre el vistiplau de la policia, que és qui autoritza les concentracions a la ciutat. ■ REDACCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'impacte de les protestes és "relatiu", segons diu Empresa

La consellera d'Empresa admet preocupació per l'efecte de la sentència ■ Es reuneix amb agents socials i econòmics

E. Garcia
BARCELONA

La consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, es va mostrar ahir preocupada per l'impacte econòmic que poden causar els aldarulls de la setmana passada, encara que, sense treure importància a aquests fets, va considerar "relatiu" l'impacte real que poden tenir, després de comentar que "en una setmana no s'enfonsa l'economia de Catalunya", segons recull Efe.

"És obvi que aquests actes vandàlics no són cap bona imatge, però ha estat aquesta setmana i els actius [de Catalunya] són molts més del que ha passat aquesta setmana", va

La frase

"Els actes violents no són les manifestacions pacífiques que representen l'independentisme"

Àngels Chacón
CONSELLERA D'EMPRESA I
CONEIXEMENT

dir Chacón, alhora que va recordar que el govern "condemna qualsevol mena de violència, sigui la que sigui".

En aquest sentit, la consellera va recordar que també París ha estat víctima de les accions de protesta dels *armilles grogues*, i que en altres parts del món hi ha hagut "moltes mobilitzacions" que in-

cideixen també sobre l'activitat turística d'un territori. "Obviament, això té un impacte; però, en una setmana, és relatiu. I aquests actes violents no són les manifestacions pacífiques que representen el moviment independentista", va dir.

La consellera es va reunir ahir al migdia amb el Consell Català de l'Empresa (CCOO, UGT, Foment del Treball i Pimec), per analitzar l'actualitat socioeconòmica de Catalunya. En aquest context, la consellera Chacón va remarcar: "El govern continuarà denunciant pacíficament la repressió de què som víctimes en l'exercici de drets i llibertats i continuarà defensant el nostre

Sindicats i patronals, ahir amb la consellera Chacón ■ ACN

El Cercle d'Economia, contra la violència

El Cercle d'Economia, organització empresarial privada, ha demanat en un contundent comunicat que es posi fi a la violència. "Ara és l'hora que les nostres institucions -Generalitat, Parlament, Ajuntament de Barcelona- i

els partits que les integren deixin de banda els seus interessos legítims. Cal treballar de manera coordinada amb un objectiu: desterrar els actes violents dels nostres pobles i ciutats". No fer-ho seria "una greu irresponsabilitat,

impròpia d'una democràcia liberal europea", assegura.

També Foment del Treball ha criticat els aldarulls i prepara un acte per aquest dimecres per expressar un missatge unitari després de les protestes per la sentència.

teixit productiu, ja que no només això és compatible, sinó que és necessari si volem que Catalunya continuï sent un país d'oportunitats."

A la tarda es va reunir amb representants dels sectors del comerç i és previst que avui tingui una trobada amb representants del sector turístic.

També es reunirà amb la Cambra de Comerç de Barcelona, la Cecot i el Cercle d'Economia.

També a l'ajuntament

De fet, els sindicats es van trobar ahir al matí amb l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, per tractar l'actualitat política. Segons va explicar CCOO en un co-

municat, els agents socials van plantejar "un pla de contingències davant dels possibles efectes dels esdeveniments dels últims dies" i es van oferir "per enfortir la concertació, per treballar en la resolució del conflicte i les seves conseqüències, i contribuir a obrir espais de diàleg per a una solució política". ■

LA CRÒNICA

Rosa M. Bravo

Els sentiments que agermanen generacions

Aquests dies de llargues concentracions donen per xerrar amb els uns i els altres i constatar els sentiments similars que comparteixen les generacions que han viscut el franquisme i la Transició, i els joves que han crescut manifestant-se per la independència. Com en la que es va fer ahir davant de la Ciutat de la Justícia, liderada per la federació del metall de la CGT per reclamar l'alliberament dels detinguts en les protestes dels últims dies. Sentiments com per exemple la por i la impotència. "Hem tornat a tenir por", explicaven la Maria i la Montse, dues jubilades amb una trajectòria diferent. La Maria va córrer davant dels grisos i es manifesta des de la sentència de

l'Estatut, mentre que la Montse no era independentista però s'hi ha tornat gradualment "perquè em sento trepitjada per un Estat que no m'escolta", deia. Totes dues estan vivint els dies posteriors a la sentència amb angoixa i sorpresa alhora per la magnitud de la resposta a la sentència.

Les dues dones destacaven el paper que estan jugant els joves en les mobilitzacions, "que són els que s'arrisquen". Com la Núria, la Yosra i l'Helena, que tenen entre 23 i 25 anys i que van voler denunciar ahir que qualsevol pot ser detingut. "Sentim impotència, ràbia i por perquè s'estan vulnerant els nostres drets i no passa res", tot referint-se a "la impunitat i la brutalitat" policials. S'han vist

Assistents a la concentració a la Ciutat de la Justícia ■ TONI ALBIR / EFE

sorpresa "pel coratge dels joves que no tenen por" a l'hora de posar-se en primera línia davant dels antiavalots. Ho atribueixen a "la ràbia que ens supera perquè hi ha gent a la presó per un moviment pacífic". I davant d'aquesta tessitura "ens hem de defensar, perquè des dels despatxos no ho faran". L'única esperança per a aquestes joves és la mobilització de la gent, i destaquen el paper crucial que hi estan jugant xarxes socials com Twitter i Telegram.

Mentrestant, el Sebas, delegat del metall de la CGT a Barcelona, denunciava micròfon en mà que l'exigència de l'alliberament de la Raquel, afiliada al sindicat, i de la resta de presos "va de drets, de llibertat i de dignitat". ■